

ลักษณะของพฤติกรรมการสื่อสาร

"พฤติกรรมการสื่อสาร" (Communication Behavior) ก็ได้กล่าวแล้วในบทที่ 1 ว่า หมายถึง ทำที่ ลักษณะการแสดงออกของบุคคลในการติดต่อสื่อสารที่สามารถสังเกตุได้จากภายนอก โดยแบ่งออกเป็น การเปิดรับสื่อมวลชน (Mass Media Exposure) การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) และการมีประสบการณ์ทางนักสังคม

สำหรับบทนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ดังปัจจัยคงคลาว โดยพิจารณาในรายละเอียดต่าง ๆ ของพฤติกรรมการสื่อสาร และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสาร กับปัจจัยอื่น ๆ อันໄค์แก่

1. ปัจจัยประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส การมีบุตร ขนาดครอบครัว ศาสนา และภูมิลักษณะเดิม

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วยเรื่อง สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม การศึกษา อาชีพของบุคคล การศึกษาของบุคคล ภาวะหนี้สิน การปลูกตัวออกจากสังคม ประสบการณ์การทำงาน และความเคร่งศาสนา¹

การวิเคราะห์จะแบ่งออกไก่คงน้อย

การเปิดรับสื่อมวลชน (Mass Media Exposure)

"การเปิดรับสื่อมวลชน"² ย่อมจะแตกต่างกันไปตามกระบวนการเลือกสาระของบุรุณ อันໄค์แก่กระบวนการเลือกเปิดรับ (Selecture Exposure) กระบวนการ

¹ รายลุํ เอื้อการแยกแจงความที่เพิ่มเติมในบทที่ 3 และภาคผนวก ๑.

² Joseph T.Klapper, The Effects of Communication (New York: The Press, 1960), pp.49-51.

การเลือกรับรู้ (Selective Perception) และกระบวนการเลือกเก็บรักษาไว้ (Selective Retention) กล่าวคือ บุคคลจะเลือกเปิร์บสารเฉพาะที่ตรงกับความคิดเห็นของเข้า รวมทั้งเลือกที่จะเก็บรักษาสารที่สอดคล้องกับความคิดมากกว่าลิ่งที่ไม่เห็นว่า "พฤติกรรมการลือสารของบุคคลย่อมจะเป็นไปตามมัจฉัยเหล่านี้" ด้วย

การเปิร์บสื่อมาชนที่นำมาวิเคราะห์นี้แบ่งออกตามสื่อ (Media) ทาง ฯ ไกด์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ คงนี้คือ

ก. หนังสือพิมพ์

1.) ลักษณะพฤติกรรมโดยทั่ว ๆ ไป หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีราคาถูกที่สุด ในบรรดาสื่อทุกสื่อ แทนข้อจำกัดในเรื่องของบุคคลที่อ่านได้ กล่าวคือ จะมองเป็นผู้อ่านออกเขียนได้ (Literacy) การเปิร์บหนังสือพิมพ์จริงท้องคำนึงถึงเหล่านี้ด้วยซึ่งเมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมทาง ๆ ในการเปิร์บหนังสือพิมพ์จะแบ่งออกได้เป็นหัวข้อ ทาง ๆ คงนี้

1.1 การเปิร์บหนังสือพิมพ์ พิจารณารายละเอียดจากตาราง

คงนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 การอ่านหนังสือพิมพ์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

การเบิกรับหนังสือพิมพ์	กลุ่มอาชีพ (รอยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
อ่าน	57.8 (85)	83.8 (124)	70.8 (209)
ไม่อ่าน	42.2 (62)	16.2 (24)	29.2 (86)
รวม	100.0 (147)	100.0 (148)	100.0 (295)

ในเรื่องการเบิกรับหนังสือพิมพ์ คือ การอ่านหนังสือพิมพ์นั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาการกระจายข้อมูลแล้วพบว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ผู้อ่านหนังสือพิมพ์จำนวนถึงร้อยละ 84 ในขณะที่มีผู้ที่ไม้อ่านหนังสือพิมพ์เพียงร้อยละ 16 เท่านั้น ซึ่งทางจากกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน จำนวนร้อยละของการอ่านหนังสือพิมพ์และไม้อ่านหนังสือพิมพ์จำนวนที่ใกล้เคียงกัน ถ้าหากนับเพียงร้อยละ 16 เท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารวมทั้ง 2 กลุ่มแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้รับสมภาระส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์ สำหรับผู้ที่ไม้อ่านหนังสือพิมพ์นั้น¹ กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานให้เหตุผลว่า ไม่มีเวลาอ่านและอ่านไม่ออก ในสนใจและไม่มีเวลา ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ไม่สนใจและไม่มีเวลา

¹ รายละเอียดในภาคผนวก ง. ตารางที่ 189

1.2 ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ หมายถึงระยะเวลาที่ผู้เปิดรับหนังสือพิมพ์ใช้ในการอ่าน กับปรากฏในตารางดังนี้

ตารางที่ 36 ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ระยะเวลาในการอ่าน	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
5-20 นาที	42.9 (33)	38.5 (47)	40.2 (80)
20 นาทีขึ้นไป	57.1 (44)	61.5 (75)	59.8 (119)
รวม	100.0 (77)	100.0 (122)	100.0 (199)

สำหรับเรื่องระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์นั้น ถ้าพิจารณาจากตารางจะเห็นได้ว่า หั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน จะใช้เวลาในการอ่านตั้งแต่ 20 นาทีขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ โดยมีต่ำสุดประสงค์ในการอ่าน 1 วัน ทอง การทราบข่าวสารความเป็นไปในเรื่องข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจและข่าวอาชญากรรม รองลงมา ได้แก่ การอ่านเพื่อความรู้และการศึกษา มากกว่าที่จะอ่านเพื่อความบันเทิง หรือเพื่อฆ่าเวลา

ส่วนหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้รับสมภัยอ่านมากที่สุด 2 ก็คือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ อนันดาลักษณ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์เคลินิวส์ เคลินิเอม นานาเมือง เป็นตน ซึ่งแสดงถึงลักษณะของหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มผู้รับสมภัยมองว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ประเภท Popular and sensational Newspaper หากกว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ประเภท Classical Newspaper

¹ คูณรายละเฉียดในภาคผนวก ง. ตารางที่ 191

² คูณรายละเฉียดในภาคผนวก ง. ตารางที่ 190

1.3 ความบอยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ หมายถึงจำนวนครั้งที่ผู้เป็นผู้อ่านหนังสือพิมพ์อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งจะพิจารณาได้จากการรายงานดังนี้

ตารางที่ 37 ความบอยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความบอยครั้งในการ อ่านหนังสือพิมพ์	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
งานประจำทุกวัน	21.2 (17)	43.5 (54)	34.8 (71)
งานบอย	57.5 (46)	35.5 (44)	44.1 (90)
งาน ๆ อ่านครั้ง	21.2 (17)	21.0 (26)	21.1 (43)
รวม	100.0 (80)	100.0 (124)	100.0 (204)

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องความบอยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ สำหรับกลุ่มผู้รับสมัครงานที่ห้องเรียนหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มผู้รับสมัครงานทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์บอยและโดยเนพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม จะอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน จะอ่านหนังสือพิมพ์บอย ๆ ผู้รับสมัครงานทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์นาน ๆ ครั้ง เป็นจำนวนรอบละที่ใกล้เคียงกัน คือ ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เพียงลักษณะ ละ 1-2 ครั้ง ไปจนถึงเดือนละครั้ง มีจำนวนน้อยมาก

1.4 ความเชื่อถือหนังสือพิมพ์ หมายถึง การที่บุคคลให้ความไว้วางใจ และเชื่อถือหนังสือพิมพ์ในเรื่องของกระแสข่าวสาร ซึ่งพิจารณาได้จากการรายงานดังนี้

ตารางที่ 38 ความเชื่อถือหนังสือพิมพ์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความเชื่อถือ หนังสือพิมพ์	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
เชื่อ 2 ใน 3 ขึ้นไป	29.3 (24)	40.3 (48)	35.6 (72)
เชื่อ 1 ใน 2 ข้องขาว	59.8 (49)	47.9 (57)	52.8 (106)
เชื่อ 1 ใน 3 ข้องขาว	11.0 (9)	11.8 (14)	11.4 (23)
รวม	100.0 (82)	100.0 (119)	100.0 (201)

เมื่อพิจารณาหั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน
พบว่า ส่วนใหญ่จะเชื่อขาวจากหนังสือพิมพ์เพียงครึ่งเดียว เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่ม
อาชีพ จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาประมาณหนึ่งในสาม มีความเชื่อถือขาว
จากหนังสือพิมพ์ 2 ใน 3 ขึ้นไป และ 2 ใน 3 เชื่อขาวเพียงครึ่งเดียว ส่วนกลุ่มที่
ประกอบอาชีพในโรงงานส่วนใหญ่มีความเชื่อถือขาว 2 ใน 3 ขึ้นไป

1.5 ความนิยมเนื้อหาค่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์¹ เมื่อพิจารณากลุ่มที่มีอาชีพทำงาน พมว่า กลุ่มผู้ทำงานให้ความสนใจข่าวในประเทศไทยที่สุด โดยมีผู้อ่านมาก และอ่านเป็นประจำ อันดับรองลงมาได้แก่ ข่าวอาชญากรรม อันดับที่ 3 ได้แก่ ข่าวเกษตรกรรม ต่อไปคอลัมน์ที่กลุ่มผู้ทำงานให้ความสนใจอันดับที่สุดคือ columncolumn คอลัมน์ตอบปัญหาหัวใจ โดยที่สามในสี่ของกลุ่มหัวใจยังไม่อ่านเลย

สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พมว่า กลุ่มผู้ทำงานในโรงงานให้ความสนใจข่าวในประเทศไทยที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่ ข่าวอาชญากรรม อันดับที่ 3 ได้แก่ การคุณ ภาพลักษณ์ทางการเมือง ต่อไปคอลัมน์ที่กลุ่มผู้ทำงานในโรงงานให้ความสนใจอันดับที่สุดคือ คอลัมน์ตอบปัญหาหัวใจ

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ จะสามารถสรุปได้ดังนี้ ฉะส่วนการติดตามข่าวสาร ความคิดเห็น

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1

รายละเอียดในภาคบวก ง. ตารางที่ 186 – 188

ตารางที่ 39 ระดับของการอ่านหนังสือพิมพ์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ระดับของการอ่าน	กลุ่มอาชีพ (ครอบคลุม)	รวม
หนังสือพิมพ์	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
สูง	3.53 (3)	11.29 (14) (17)
กลาง	43.53 (37)	52.42 (65) (102)
ต่ำ	52.94 (45)	36.29 (45) (90)
รวม	100.0 (85)	100.0 (124) (209)

หังกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพพบว่า กลุ่มที่ทำงานมีจำนวนอยมากในถึงร้อยละ 5 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ในระดับสูง ในขณะที่กลุ่มที่ทำงานในโรงงานมีจำนวนร้อยละ 12 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ในระดับสูง

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือพิมพ์กับปัจจัยอื่น ๆ

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือพิมพ์กับปัจจัยประชากร

จากตารางที่ 41 จะพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

2.1.1 เพศ เพศชายมีความสัมพันธ์กับปัจจัยสำคัญคือ การอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น พิจารณาความถ้วนกุญแจอาชีพ 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและประกอบอาชีพในโรงงาน ส่วนเพศหญิงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการอ่านหนังสือพิมพ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาความถ้วนกุญแจอาชีพ 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกตามกุญแจอาชีพ ก็จะเห็นรายละเอียดใกล้เคียงตารางดังนี้

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างก่อการเบิกรับหนังสือพิมพ์เพศ จำแนกตามกุญแจอาชีพ

กุญแจประกอบอาชีพทำงาน			กุญแจประกอบอาชีพในโรงงาน		
การเบิกรับ	เพศ		การเบิกรับ	เพศ	
หนังสือพิมพ์	ชาย	หญิง	หนังสือพิมพ์	ชาย	หญิง
สูง	1.8 (1)	6.9 (2)	สูง	14.5 (11)	6.3 (3)
กลาง	48.2 (27)	34.5 (10)	กลาง	55.3 (42)	47.9 (23)
ต่ำ	50.0 (28)	58.6 (17)	ต่ำ	30.2 (23)	45.8 (48)
รวม	100.0 (56)	100.0 (29)	รวม	100.0 (76)	100.0 (74)

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.004$

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.006$

เมื่อพิจารณาหากุญแจประกอบอาชีพทำงาน จะเห็นได้ว่า เพศหญิงอ่านหนังสือพิมพ์ในระดับต่ำกว่าเพศชาย และการเบิกรับหนังสือพิมพ์ของเพศชายจะอยู่ในระดับกลางเป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาหากุญแจที่ทำในโรงงาน พยานว่า เพศชายจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูงมากกว่า เพศหญิง แสดงให้เห็นว่า เพศชายจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์สูง ในขณะที่ เพศหญิงจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ต่ำ

ตารางที่ 41 คำสันสมพันธ์ระหว่างการเบิกรับหนังสือพิมพ์กับปัจจัยประชากร จำแนกตาม
กลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	คำสันสมพันธ์การเบิกรับหนังสือพิมพ์แยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้ง
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	2 กลุ่ม
1. เพศ		
ชาย	0.25	0.30
หญิง	-0.25	-0.30
2. อายุ		
15-29 ปี	0.23 *	N.S.
30-54 ปี	N.S.	N.S.
55 ปีขึ้นไป	-0.14 *	N.S.
3. สภานากรสเมรส		
โสด	0.18 *	N.S.
สมรส	-0.18 *	N.S.
4. การมีบุตร		
4-6 คน	N.S.	N.S.
7-12 คน	N.S.	N.S.
5. ขนาดครอบครัว		
พ่อกว่า 6 คน	N.S.	N.S.
7 คนขึ้นไป	N.S.	N.S.

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* = ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

2.1.2 อายุ บุคคลมีอายุในช่วง 15-29 ปี จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่เนื้อพิจารณาแยกกลุ่ม พนักงานสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานเท่านั้น ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีอายุในช่วง 15-29 ปี จะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์สูง ส่วนผู้ที่มีอายุในช่วง 30-54 ปี และ 55 ปีขึ้นไปนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญในทิศทางตรงกันข้ามกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ ยังแสดงว่าถ้าบุคคลมีอายุมากขึ้นจะมีการเบิกรับสื่อมวลชนน้อยลง

2.1.3 สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสจะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณารวมกลุ่บผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมด แต่พบว่า เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ เนพะกกลุ่มที่ประกอบอาชีพพิท่านาเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญทางสถิติ โดยมีแนวโน้มว่า ถ้าบุคคลยังเป็นโสดจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์สูง ส่วนบุคคลที่สมรสแล้ว จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญในทิศทางตรงกันข้าม กับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณารวมกลุ่บผู้รับสัมภาษณ์ทางหมก และพบว่าเมื่อแยกกลุ่มอาชีพ เนพะกกลุ่มผู้พิท่านาเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้าบุคคลที่สมรสแล้วจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์少

2.1.4 การมีบุตร บุคคลที่มีบุตรมากกว่า 3 คน ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ ส่วนผู้ที่มีบุตร 4-6 คน และ 7-12 คน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญในทิศทางตรงกันข้ามกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ เนพะเมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่มีบุตรมากกว่า 3 คน จะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์少

2.1.5 ขนาดครอบครัว บุคคลที่มีขนาดครอบครัวมากกว่า 6 คน จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับสำคัญเมื่อแยกกลุ่มอาชีพ บุคคลที่มีขนาดของครอบครัวเล็กจะมีการเบิกรับสื่อมวลชนสูง ส่วนผู้ที่มีครอบครัวขนาดใหญ่เกิน 7 คน ความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์อย่างมีระดับสำคัญเฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งแสดงให้เห็นแนวโน้มว่า บุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวเกินกว่า 7 คน จะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์少

ตารางที่ 42 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับหนังสือพิมพ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ค่าสหสัมพันธ์กับ เบิกรับหนังสือพิมพ์แยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้ง กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน 2 กลุ่ม
1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม	0.26	0.28
2. ภาระศึกษา		
พำกว่า 4 ปี	-0.23*	-0.30
5-10 ปี	0.18*	N.S.
11-16 ปี	0.26	0.37
3. อาชีพของบิดา		
เกษตรกร	-0.25	N.S.
ประกอบอาชีพอื่น	0.24	N.S.
4. การศึกษาของบิดา		
5 ปีขึ้นไป	0.22*	0.13*
5. ภาวะ失业		
มี	N.S.	N.S.
6. การปลูกตัวอดุจาก		
สังคม (ระดับท่า)	0.20*	0.44
7. ประสบการณ์การทำงาน		
มาก	N.S.	0.19*
ปานกลาง	-0.17*	-0.20*
น้อย	0.13*	N.S.
8. ความเคร่งศาสนា	-0.14*	N.S.

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

NONE ไม่มีสามารถหาค่าสหสัมพันธ์ได้

2.1.6 ศึกษา ศึกษาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์โดย

2.1.7 ภูมิลักษณะเดิม ภูมิลักษณะเดิมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์โดย

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับหนังสือพิมพ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จากตารางที่ 42 จะพิจารณาความสัมพันธ์โดยคัดนี้

2.2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการอ่านหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่ม พิจารณาความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ เช่นเดียวกัน ซึ่งมีรายละเอียดคัดค้าง Cross-tabulation ดังที่ไปนี้

ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับหนังสือพิมพ์กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การเบิกรับ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม		หนังสือพิมพ์		การเบิกรับ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม		หนังสือพิมพ์	
	สูง	กลาง	ต่ำ		สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	25.0 (1)	4.3 (2)	0.0 (0)	สูง	33.3 (3)	13.1 (3)	4.4 (2)
กลาง	50.0 (2)	50.0 (23)	34.3 (12)	กลาง	55.6 (5)	59.4 (41)	41.3 (19)
ต่ำ	25.0 (1)	45.7 (21)	65.7 (23)	ต่ำ	11.1 (1)	27.5 (19)	54.4 (25)
รวม	100.0 (4)	100.0 (46)	100.0 (35)	รวม	100.0 (9)	100.0 (69)	100.0 (46)

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.03$

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.005$

ทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน มีลักษณะการกระจายของข้อมูลที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูงจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูงคิดเป็นจำนวนร้อยละมากกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในระดับกลางและระดับต่ำ ค่านั้นบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมดีจะมีการเบิกรับสื่อมวลชนสูงกว่า

2.2.2 การศึกษา การศึกษาในระดับทั่วไป 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ ส่วนการศึกษาในระดับชั้นมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้ามีการศึกษาสูงขึ้นจะมีการอ่านหนังสือพิมพ์มากขึ้น ซึ่งแสดงรายละเอียดตามตาราง Cross-tabulation ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับหนังสือพิมพ์กับการศึกษา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน			กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน		
การเบิกรับ หนังสือพิมพ์	การศึกษา ทั่วไป 4 ปี 5-10 ปี 11-16 ปี		การเบิกรับ หนังสือพิมพ์	การศึกษา ทั่วไป 4 ปี 5-10 ปี 11-16 ปี	
สูง	3.1 (2)	0.0 (0)	25.0 (1)	สูง	2.0 (1)
กลาง	36.9 (24)	60.0 (9)	75.0 (3)	กลาง	47.1 (24)
ต่ำ	60.0 (39)	40.0 (6)	0.0 (0)	ต่ำ	30.4 (14)
รวม	100.0 (65)	100.0 (15)	100.0 (4)	รวม	100.0 (51)
					100.0 (46)
					100.0 (27)

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.004$

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

ทั้ง 2 กลุ่มที่อาชีพมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูงเป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับ 11-16 ปี เป็นส่วนใหญ่ บุ้มีการศึกษาในระดับกลางจะเบิกรับหนังสือพิมพ์ในระดับกลาง ในท่านองเดียวกัน บุ้มีการศึกษาต่ำ ส่วนใหญ่ก่ออาชญากรรมมากกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ดำเนินคดีมีการศึกษาสูงขึ้น การเบิกรับหนังสือพิมพ์จะสูงขึ้นกว่า

2.2.3 อาชีพของบิค้า สำหรับบุคคลที่มีค้าเป็นเงยตรกร พนักงาน
มีความสัมพันธ์ในที่ทำงานคงกันข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ เมื่อ
พิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มจะพบความสัมพันธ์ของบิค้าที่มีระดับนัยสำคัญ
เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานแทน สำหรับบุคคลที่มีค้าประกอบอาชีพอื่น พนักงาน มี
ความสัมพันธ์ของบิค้าที่มีระดับนัยสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ
แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มจะพบความสัมพันธ์ของบิค้าที่มีระดับนัยสำคัญ เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพ
ทำงานแทน จะพิจารณารายละเอียดไปจากตารางดังนี้

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับหนังสือพิมพ์กับอาชีพของบิค้า จำแนกตาม
กลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน			กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน		
การเบิกรับ หนังสือพิมพ์	อาชีพของบิค้า	เงยตรกร ประกอบอาชีพอื่น	การเบิกรับ หนังสือพิมพ์	อาชีพของบิค้า	เงยตรกร ประกอบอาชีพอื่น
สูง	0.0 (0)	14.3 (3)	สูง	8.0 (4)	14.5 (10)
กลาง	45.2 (28)	38.1 (8)	กลาง	52.0 (26)	52.2 (36)
ต่ำ	54.8 (34)	47.6 (10)	ต่ำ	40.0 (20)	33.3 (23)
รวม	100.0 (62)	100.0 (21)	รวม	100.0 (50)	100.0 (69)

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.003$

$P > 0.05$

จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานสูงที่มีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูงนั้น
เป็นที่มีค่าประกอบอาชีพอื่นมากกว่าที่มีค้าเป็นเงยตรกร ส่วนผู้มีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ใน
ระดับกลางและต่ำ พนักงาน มีค่าประกอบอาชีพเงยตรกรเลี้ยงเป็นส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับกลุ่ม
ที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ที่มีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูงจะมีค่าประกอบอาชีพอื่น
ที่มีค่าประกอบอาชีพเงยตรกรมีการอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ ส่วนใหญ่ ที่มีค่าประกอบอาชีพ
เงยตรกร จะเบิกรับหนังสือพิมพ์โดย ส่วนใหญ่ที่มีค่าประกอบอาชีพอื่นจะเบิกรับหนังสือพิมพ์สูง

2.2.4 การศึกษาของบิค้า การศึกษาของบิค้าอยู่รับสัมภាយน์ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์เลย ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า 5 ปี จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอยู่รับสัมภាយน์ และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า 5 ปี จะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์สูง

2.2.5 ภาวะหนี้สิน บุคคลที่มีหนี้สินจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์โดยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมอยู่รับสัมภាយน์ทั้งหมด แต่ไม่พบความสัมพันธ์เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ สรุปได้ว่า บุคคลที่มีหนี้สินน่าจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์มาก

2.2.6 การปลีกตัวออกจากสังคม บุคคลที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมในระดับต่ำ จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้งหมด และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ เช่นเดียวกัน กังรายละเอียดในตารางด้านไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับหนังสือพิมพ์กับการปลีกตัวออกจากสังคม
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การเบิกรับ		การปลีกตัวออกจากสังคม		การเบิกรับ		การปลีกตัวออกจากสังคม	
หนังสือพิมพ์	สูง	กลาง	ต่ำ	หนังสือพิมพ์	สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	9.1	1.7	6.7	สูง	0.0	5.0	25.6
	(1)	(1)	(1)		(0)	(4)	(10)
กลาง	36.4	44.1	46.7	กลาง	40.0	48.7	61.6
	(4)	(26)	(7)		(2)	(39)	(24)
ต่ำ	54.5	54.2	46.6	ต่ำ	60.0	46.3	12.8
	(6)	(32)	(7)		(3)	(37)	(5)
รวม	100.0	100.0	100.0	รวม	100.0	100.0	100.0
	(11)	(59)	(15)		(5)	(80)	(34)

P > 0.05

ระดับนัยสำคัญที่ P=0.000

สำหรับผู้บลสภมที่ประกอบอาชีพทำงาน พบว่า ผู้ที่มีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ ค่าเบี้ยน้ำที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมสูง นอกนั้นมีมูลค่าสามารถอธิบายได้ชัดเจน ส่วน กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานที่มีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูง จะพบว่า ผู้ที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมในระดับต่ำที่มีการอ่านหนังสือพิมพ์อย่างมาก และผู้ที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมในระดับสูง ระดับกลาง จะเป็นผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์อย่างมาก แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์ต่ำกว่า

2.2.7 ประสบการณ์การทำงาน เนพะกุลที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พยwa ประสบการณ์การทำงานมากจะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ และพบว่า ห้องกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ที่มีประสบการณ์การทำงานปานกลาง จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์บ่ำงมีระดับนัยสำคัญและพบว่า เนพะกุลที่ประกอบอาชีพทำงานที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ จึงน่าจะพิจารณาได้ว่า กลุ่มที่ทำงานในโรงงานและมีประสบการณ์ทำงานมากนั้นจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์สูงและกลุ่มที่ทำงานนี้มีประสบการณ์ทำงานน้อยจะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์สูง ส่วนการมีประสบการณ์ทำงานปานกลางนั้น จะมีการเบิกรับหนังสือพิมพ์พั่ว

2.2.8 ความเคร่งศาสนฯ เนพะกุลที่ประกอบอาชีพทำงานเท่านั้นที่พบว่า ความเคร่งศาสนฯ มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเบิกรับหนังสือพิมพ์ในทิศทางตรงข้าม แสดงว่า ถ้าบุคคลใดมีความเคร่งศาสนាសูง การเบิกรับหนังสือพิมพ์จะพั่ว

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเบิกรับหนังสือพิมพ์ความสัมพันธ์กับปัจจัยประชากรและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับที่ต่างกันออกไป ยกเว้น ปัจจัยศาสนาและภูมิล้านนาเดิม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. วิทยุ

๑.) ลักษณะพฤติกรรมโดยทั่ว ๆ ไป พิจารณาให้ความเห็นข้อต่อไปนี้

๑.๑ การเปิดรับวิทยุ วิเคราะห์รายละเอียดจากการวางแผนที่นี่

ตารางที่ 47 การเปิดรับวิทยุ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

การเปิดรับวิทยุ	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพท่าน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
พื้น	81.0 (119)	83.8 (124)	82.4 (243)
ไม่พื้น	19.0 (26)	16.2 (24)	17.6 (52)
รวม	100.0 (147)	100.0 (148)	100.0 (295)

การเปิดรับวิทยุของกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ส่องอาชีพนี้ มีลักษณะใกล้เคียงกันว่าคือ มีการฟังวิทยุมากกว่ารายละ ๘๐

สาเหตุที่ไม่ฟังวิทยุ¹ สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพท่าน ได้แก่ การไม่สนใจและไม่มีเวลา ไม่มีวิทยุ ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานให้เหตุผลว่า ไม่มีวิทยุแต่ไม่สนใจ ไม่มีเวลา

๑.๒ ความต้องการฟังวิทยุ หมายถึง จำนวนครั้งที่รับฟังวิทยุต่อ

๑ สัปดาห์ คั้นแสดงรายละ เอี่ยดกในการรายงาน

¹ รายละ เอี่ยดกในภาคแผนก ง. ตารางที่ 196

ตารางที่ 48 ความถี่ในการรับฟังวิทยุ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความมั่นใจใน การฟังวิทยุ	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	รวม
ฟังทุกวันเป็นประจำ	60.3 (70)	67.5 (83)	64.0 (153)
ฟังบ้างแต่ไม่ทุกวัน	39.7 (46)	32.5 (40)	36.0 (86)
รวม	100.0 (116)	100.0 (123)	100.0 (239)

สำหรับเรื่องความถี่ในการรับฟังวิทยุนั้น พบว่า กลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะมีการรับฟังวิทยุเป็นประจำทุกวัน

1.3 สถานีวิทยุที่รับฟัง¹ เกี่ยวกับสถานีวิทยุที่รับฟังนั้น มีสถานีวิทยุถึง 16 แห่ง ได้แก่ สถานีวิทยุกองพล.1 อสมท. สถานีวิทยุส่วนภูมิสสกาวัน สถานีวิทยุประเทศไทย สถานีวิทยุทหารอากาศ สถานีวิทยุทหารเรือ สถานีวิทยุกรมการรักษาดินแดน สถานีวิทยุหนึ่ง ปัตตานี สถานีวิทยุ ป่าตอง สถานีวิทยุ วพท.705 สถานีวิทยุกรุง.ก.กลาง สถานีวิทยุเดียงสามยอด สถานีวิทยุยานเกราะ สถานีวิทยุธรรมศาสตร์ สถานีวิทยุ หะน. และสถานีวิทยุจุฬา โดยที่ผู้รับสัมภาษณ์กลุ่มที่ประกอบอาชีพการทำนา รับฟังสถานีวิทยุประเทศไทย เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาได้แก่ สถานีวิทยุของหน่วย และสถานีวิทยุอื่น ๆ ส่วนกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ที่ทำงานในโรงงานจะรับฟัง สถานีวิทยุอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่ พอ ๆ กับการรับฟังจากสถานีวิทยุทหาร และรับฟังสถานีวิทยุประเทศไทยอยู่ที่สุด อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีการรับฟังสถานีวิทยุที่ทางกับออกไม่ แท้ในเรื่องของการรับฟังข่าวจากทางวิทยุแล้ว ผู้รับสัมภาษณ์จะฟังข่าวจากสถานีวิทยุประเทศไทยซึ่งได้รับการถ่ายทอดไปยังสถานีทาง ๆ

¹ ถูกรายละเอียดในภาคผนวก ง. ตารางที่ 197

1.4 เวลาในการรับฟังวิทยุ พิจารณาจากตารางดังนี้

ตารางที่ 49 เวลาในการรับฟังวิทยุ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

เวลาในการฟังวิทยุ	กลุ่มอาชีพ (รอบละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ไม่แน่นอน	35.2 (38)	20.3 (24)	27.4 (62)
6.00 น.-18.00 น.	30.5 (33)	45.8 (54)	38.5 (87)
18.00 น.-24.00 น.	34.3 (37)	33.9 (40)	34.1 (77)
รวม	100.0 (106)	100.0 (118)	100.0 (226)

เรื่องเวลาในการฟังวิทยุนั้น พบว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาจะมีเวลาในการรับฟังวิทยุไม่แน่นอน รองลงมาเป็นผู้รับฟังวิทยุช่วง 6.00 - 18.00 น. และช่วง : เวลา 18.00 น. - 24.00 น. เป็นจำนวนรอบละที่ใกล้เคียงกัน ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานนิยมฟังวิทยุระหว่างเวลา 6.00 - 18.00 น. มากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5 ระยะเวลาที่ฟังวิทยุ หมายถึงระยะเวลาที่ใช้ในการฟัง
วิทยุแต่ละครั้ง คันมีรายละเอียดในตารางดังนี้

ตารางที่ 50 ระยะเวลาที่ฟังวิทยุ จําแนกตามกลุ่มอาชีพ

ระยะเวลาที่ฟังวิทยุ	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ต่ำกว่า 30 นาที	21.2	23.3	22.3
	(24)	(28)	(52)
30 นาทีขึ้นไป	78.8	76.7	77.7
	(89)	(92)	(181)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(113)	(120)	(233)

ในเรื่องระยะเวลาที่รับฟังวิทยุ พบว่าหัวหน้ากลุ่มผู้รับสัมภาษณ์มีอาชีพทำงาน และกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ที่ทำงานในโรงงาน จะมีการรับฟังวิทยุนานมากกว่า 30 นาที ผู้รับสัมภาษณ์ที่รับฟังวิทยุต่ำกว่า 30 นาที มีจำนวนน้อยมาก โดยมีต่อไปนี้

วิทยุ ¹ เป็นการให้ความบันเทิงเป็นเพื่อนแก้เหงา และเพื่อรับฟังข่าวสาร โดยมีจำนวนรายละที่ใกล้เคียงกัน สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานมาว่า มีวัตถุประสงค์ในการฟังวิทยุเพื่อการรับฟังข่าวสารคิดเป็นมากกว่าที่จะฟังเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานจะฟังวิทยุเพื่อความบันเทิงมากกว่าการรับฟังข่าวสาร

¹ คุ้มรายละเอียดในภาคผนวก ง. ตารางที่ 198

1.6 ความเชื่อถือข่าวจากวิทยุ พิจารณาโดยจากตารางดังนี้

ตารางที่ 51 ความเชื่อถือข่าวจากวิทยุ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความเชื่อถือข่าวจากวิทยุ	กลุ่มอาชีพ (ร้อยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
เชื่อ 2 ใน 3 ขึ้นไป	45.9 (51)	48.7 (58)	47.4 (109)
เชื่อ 1 ใน 2	44.1 (49)	38.7 (46)	41.3 (95)
เชื่อ 1 ใน 3	9.9 (11)	12.6 (15)	11.3 (26)
รวม	100.0 (111)	100.0 (119)	100.0 (230)

ในเรื่องความเชื่อถือข่าวจากวิทยุ จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพการทำงาน จะเชื่อข่าวประมาณ 2 ใน 3 ของข่าว และเชื่อครึ่งเดียวมีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วน กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานประมาณครึ่งหนึ่งจะให้ความสนใจในสื่อวิทยุเป็นอย่างมาก ก็มีความเชื่อถือข่าว 1 ใน 2 ของข่าว มีจำนวนร้อยละ 39 ขึ้นอยู่กับว่าถึง 10 เปอร์เซนต์

1.7 รายการวิทยุที่ซ้อมฟัง¹ เมื่อพิจารณากรุ่นที่ประกอบอาชีพ
พนักงาน พมวฯ รายการวิทยุที่มีผู้นิยมฟังบ่อยและฟังประจำมากที่สุด คือรายการข่าวชาวบ้าน
ข้อความร่องลงมาໄก้แก รายการข่าวภายในประเทศและข่าวทางประเทศเป็นอันดับสาม
นอกจากนี้ รายการวิทยุที่กลุ่มผู้ทำงานนิยมรับฟังบ่อยหรือมีผู้ไม่ฟังเลยคือรายการสอน
ภาษาทางประเทศ

ส่วนกรุ่นที่ประกอบอาชีพทำงานในโรงงาน พมวฯ รายการวิทยุที่มี
จำนวนผู้รับฟังบ่อยและฟังประจำมากที่สุดคือ รายการข่าวชาวบ้าน ร่องลงมาໄก้แก
รายการข่าวทางประเทศและการเพลงถูกหุง (รอยละ 59) นอกจากนี้รายการวิทยุ
ที่กลุ่มผู้ทำในโรงงานไม่ค่อยนิยมฟัง มีจำนวนผู้ไม่รับฟังมากที่สุดคือรายการ เพลงคลาสสิก

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ พยายามสรุปรวมของรายการฟังวิทยุไปคั้งค้าง
คงไม่มี

ศูนย์วิทยุทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ถูกรายละเอียดในภาคผนวก ง. ตารางที่ 193 – 195

ตารางที่ 52 ระดับของการพัฒวิทยุ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ระดับของการพัฒวิทยุ	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
สูง	2.52	2.42	2.47
	(3)	(3)	(6)
กลาง	39.50	46.77	43.21
	(47)	(58)	(105)
ต่ำ	57.98	50.81	54.32
	(69)	(63)	(132)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(119)	(124)	(243)

พิจารณาได้ว่า ทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะมีระดับของการรับพัฒวิทยุอยู่ในระดับค่อนข้างเป็นส่วนใหญ่ และมีการเบิกรับวิทยุในระดับสูงน้อยมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 ค่าสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุกับปัจจัยประชากร จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสัมพันธ์การเปิดรับวิทยุ แยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	รวมที่ประกอบอาชีพในโรงงาน 2 กลุ่ม
1. เพศ			
ชาย	0.17 *	0.17 *	0.17 *
หญิง	-0.17 *	-0.17 *	-0.17 *
2. สถานภาพสมรส			
โสด	N.S.	0.14*	0.14*
สมรส	N.S.	-0.14*	-0.14*
3. การนิยมกรา			
0-3 คน	N.S.	-0.14*	-0.11*
4. ขนาดครอบครัว			
มากกว่า 6 คน	N.S.	N.S.	0.10*

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับวิทยุกับเจ้าจัยอื่น ๆ

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับวิทยุกับเจ้าจัยประจำ

จากตารางที่ 53 จะพิจารณาความสัมพันธ์โดยคัดนี้

2.1.1 เพศ เพศชายมีความสัมพันธ์กับการเบิกรับวิทยุอย่างมีระดับน้อยสำหรับสังคม หง เมื่อพิจารณารวมกุழูรับสัมภาษณ์ทั้งหมด และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ส่วนเพศหญิงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเบิกรับวิทยุ หง เมื่อพิจารณารวมกุழูรับสัมภาษณ์ทั้งหมดและเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ อาจสรุปแนวโน้มได้ว่า บุคคลที่เป็นเพศชายจะมีการเบิกรับวิทยุสูง ในขณะที่บุคคลที่เป็นเพศหญิงจะมีการเบิกรับวิทยุต่ำ

2.1.2 อายุ อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการเบิกรับวิทยุอย่างมีระดับน้อยสำหรับ

2.1.3 สถานภาพสมรส บุคคลที่เป็นโสดจะมีความสัมพันธ์กับการเบิกรับวิทยุอย่างมีระดับน้อยสำหรับสังคม หง เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่พบความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีระดับน้อยสำหรับส่วนบุคคลที่สมรสแล้วจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการฟังวิทยุ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ หง นับถ้วนความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับบุคคลที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น แสดงว่า บุคคลที่เป็นโสด จะมีการเบิกรับวิทยุสูง ส่วนบุคคลที่สมรสแล้วจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการฟังวิทยุ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ หง นับถ้วนความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับบุคคลที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่สมรสแล้วจะมีการเบิกรับวิทยุต่ำ

2.1.4 จำนวนบุตร บุตรมีบุตรจำนวนทำกว่า 3 คน จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเบิกรับวิทยุอย่างมีระดับน้อยสำหรับ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ และเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น แสดงว่า บุคคลที่มีบุตรทำกว่า 3 คน จะมีการเบิกรับวิทยุต่ำ ส่วนบุตรมีบุตรจำนวนสูงกว่า 3 คน ไม่พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับสังคม หง เมื่อพิจารณา

2.1.5 ขนาดครอบครัว ผู้ที่มีจำนวนคนในครอบครัวมากกว่า 6 คน จะมีความสัมพันธ์กับการเบิกรับวิทยุอย่างมีระดับยังสัมภูติ เมื่อพิจารณารวมห้องส่องกลุ่มอาชีพ แต่ไม่พิจารณาสัมพันธ์ของบ้านมีระดับยังสัมภูติ เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพ ส่วนผู้ที่มีจำนวนคนในครอบครัวมากกว่า 7 คน ขึ้นไป ไม่พิจารณาสัมพันธ์ของบ้านมีระดับยังสัมภูติ เลย แสดงว่า ถ้าบุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวมากกว่า 6 คน จะมีการเบิกรับวิทยุสูง

2.1.6 ศ่าสนा ศ่าสนานไม่มีความสัมพันธ์กับการเบิกรับวิทยุอย่างมีระดับยังสัมภูติ

2.1.7 ภูมิลำเนาเดิม ภูมิลำเนาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับการเบิกรับวิทยุอย่างมีระดับยังสัมภูติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ค่าสหสัมพันธ์การ เปิดรับวิทยุแยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้ง	
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	2 กลุ่ม	
1.สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม	0.20*	0.14*	0.14*
2.การศึกษา			
ต่ำกว่า 4 ปี	-0.23*	-0.23*	-0.24
5-10 ปี	0.16*	N.S.	0.13*
11-16 ปี	0.16 *	0.18 *	0.17
3.การปลูกตัวออกจาก			
สังคม (ระดับคำ)	N.S.	0.31	0.23

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S.= ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ

และสังคม จากตารางที่ 54 จะพิจารณาความสัมพันธ์โดยคุณ

2.2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทาง

เศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับการเปิดรับวิทยุ ทั้ง เมื่อพิจารณารวมผู้รับล้มภายนอก แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ แสดงให้เห็น แนวโน้มว่า บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมดี จะมีการเปิดรับวิทยุสูงกว่า

2.2.2 การศึกษา การศึกษาระดับต่ำกว่า 4 ปี มีความ

สัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปิดรับวิทยุ เมื่อพิจารณา รวมกลุ่มอาชีพทั้งสองกลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ชี้แจงแสดงให้เห็นว่า บุคคล ที่มีระดับการศึกษาต่ำ จะมีการเปิดรับวิทยุต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีการศึกษาในระดับ 5-10 ปี นั้น มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับการเปิดรับวิทยุ เมื่อพิจารณา รวมกลุ่มอาชีพทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อแยกพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบว่า เนพาะกลุ่มที่ประกอบ อาชีพดำเนินงานเหน้นหนาที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีการ ศึกษาในระดับ 11-16 ปีนั้น จะมีการเปิดรับวิทยุสูง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้งสอง กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกแต่ละกลุ่มอาชีพ ชี้แจงแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี จะมีการเปิดรับวิทยุสูงขึ้นกว่า

2.2.3 การปลื้กตัวออกจากสังคม ผู้ที่มีการปลื้กตัวออกจาก

สังคม ไม่ระดับต่ำ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับการเปิดรับวิทยุ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ พบความสัมพันธ์ อย่างมีระดับนัยสำคัญ เนพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานเหน้น ชี้แจงแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการปลื้กตัวออกจากสังคมในระดับต่ำ จะมีการเปิดรับวิทยุสูงขึ้น

2.2.4 อาจารีพของบิคิฯ อาจารีพของบิคิฯไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเปิดรับวิทยุ

2.2.5 การศึกษาของบิคิฯ การศึกษาของบิคิฯ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเปิดรับวิทยุ

2.2.6 ภาวะหนึ่งลิน การมีหนึ่งลินหรือไม่มีหนึ่งลิน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเปิดรับวิทยุ

2.2.7 ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่ว่าจะมีประสบการณ์มาก ปานกลาง หรือน้อย ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติกับการเปิดรับวิทยุ

2.2.8 ความเคร่ง莎สนา ความเคร่ง莎สนา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเปิดรับวิทยุ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเปิดรับวิทยุมีความสัมพันธ์กับปัจจัยประชากร และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับที่แตกต่างกันไป ยกเว้นปัจจัยในเรื่อง อายุ 莎สนา ภูมิคุณенаเคน อาจารีพของบิคิฯ การศึกษาของบิคิฯ ภาวะหนึ่งลิน ประสบการณ์การทำงาน และความเคร่ง莎สนา

**คุณภาพทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ค. ไทรทัศน์

1.) ลักษณะพิเศษกรรมโภชนาฯ ไป พิารณาได้กามหัวข้อดังใบนี้

1.1 การเบิร์บไทรทัศน์

ตารางที่ 55 การเบิร์บไทรทัศน์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

การเบิร์บไทรทัศน์	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ชน	51.7	65.5	58.6
	(76)	(97)	(173)
ในชน	48.3	34.5	41.4
	(66)	(51)	(122)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(147)	(148)	(295)

ในเรื่องการเบิร์บไทรทัศน์ จากตารางที่ 55 พบว่า ภาครัฐของกลุ่มที่ประกอบอาชีพการทำงานนั้น มีการรับชมไทรทัศน์ ส่วนผู้ไม่ชุมไทรทัศน์มีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ผู้รับสมมภายณ์ส่วนใหญ่ จะมีการรับชมไทรทัศน์ เป็นจำนวนซึ่งจะลดมากกว่ากลุ่มผู้ทำงาน

สำหรับสาเหตุที่มีผู้ไม่ชุมไทรทัศน์¹ เป็นจำนวนมากนั้น ส่วนใหญ่แล้ว เนื่องมาจากการไม่มีไทรทัศน์

1.2 ความถี่ในการชมไทรทัศน์ หมายถึงจำนวนครั้งที่ดูไทรทัศน์ ตลอด คืนรายละ เอียดจากตารางดังใบนี้

¹ ดูรายละเอียดในภาคแรก ง. ตารางที่ 203

ตารางที่ 56 ความถี่ในการซื้อโทรศัพท์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความถี่ในการซื้อโทรศัพท์	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ทุกวัน	59.2 (45)	65.6 (63)	62.8 (108)
บอยแท็กไม่ทุกวัน	30.3 (23)	22.9 (22)	26.2 (45)
นาน ๆ ครั้ง	10.5 (8)	11.5 (11)	11.0 (19)
รวม	100.0 (76)	100.0 (96)	100.0 (172)

ส่วนรับผู้รับลัมภากษณ์ที่มีการเบิกรับโทรศัพท์นั้น จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่แล้ว จะถูกันเป็นประจำทุกวัน คือห้อง 2 กลุ่ม จะถูกโทรศัพท์ทุกวัน และส่วนกลุ่มผู้รับลัมภากษณ์ที่ถูกลานา ๆ ครั้ง คือสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง นั้น มีจำนวนไม่มาก

1.3 เวลาที่ซื้อโทรศัพท์ หมายถึง ช่วงเวลาที่มีการเบิกรับโทรศัพท์ คังการang ดังนี้

ตารางที่ 57 เวลาที่ชุมโภรทศน์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

เวลาที่ชุมโภรทศน์	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ตั้งแต่เปิดสถานี—18.00 น.	12.2	16.7	14.7
	(9)	(16)	(25)
18.00 — 20.00 น.	66.2	53.1	58.8
	(49)	(51)	(100)
20.00 น. ขึ้นไป	21.6	30.2	26.5
	(6)	(29)	(45)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(64)	(96)	(170)

ช่วงระยะเวลาที่มีการชุมโภรทศน์มากที่สุด (ตารางที่ 57) คือช่วงเวลาตั้งแต่ 18.00 น. — 20.00 น. เป็นช่วงที่มีผู้เบิกรับโภรทศน์มากที่สุด ส่วนช่วงเวลาตั้งแต่ 20.00 น. ขึ้นไป มีผู้ชุมโภรทศน์เป็นจำนวนรองลงมา

**ศูนย์วิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

1.4 ระยะเวลาที่ชัมโหรหัศน์ หมายถึงระยะเวลาที่ใช้ไปในการชัมโหรหัศน์แก่คลังครั้ง คั้งปراภกูรายละเอียดในการงาน

ตารางที่ 58 ระยะเวลาที่ชัมโหรหัศน์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ระยะเวลาที่ชัมโหรหัศน์	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ต่อกว่า 1 ช.ม.- 1 ช.ม.	37.0	17.7	26.0
	(27)	(17)	(44)
1 ช.ม. ขึ้นไป	63.0	82.3	74.0
	(46)	(79)	(125)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(73)	(96)	(169)

เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่ชัมโหรหัศน์ จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้รับสมัภาษณ์หงส์ส่องกลุ่มอาชีพ ส่วนใหญ่จะชัมโหรหัศน์เป็นระยะเวลานาน ตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป

1.5 สถานีโทรทัศน์ที่มีผู้รับชม สำหรับเรื่องสถานีโทรทัศน์ที่ผู้รับสมัภาษณ์ชอบมากนั้น ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 ส่วนสถานีโทรทัศน์ของ อสมท. คือช่อง 3 และช่อง 9 นั้น มีผู้สนใจเป็นอันดับรองลงมา และมีผู้รับสมัภาษณ์ที่ชูโทรศัพท์ชัมโหรหัศน์หนักหุกซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยเรื่องเดียวกัน

¹ คู่รายละเอียดในภาคผนวก ง. ตารางที่ 204

ตารางที่ 59

1.6 ความเชื่อถือข่าวจากโทรศัพท์ พิจารณารายละเอียดใจจาก

ตารางที่ 59

การรายงานความเชื่อถือข่าวจากโทรศัพท์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความเชื่อถือข่าว จากโทรศัพท์	กลุ่มอาชีพ (รายละเอียด)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพพำนາ	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
2 ใน 3 ขึ้นไป	56.1 (37)	68.5 (61)	63.2 (98)
1 ใน 2	43.9 (29)	31.5 (26)	36.8 (57)
รวม	100.0 (66)	100.0 (89)	100.0 (155)

ในเรื่องความเชื่อถือข่าวจากโทรศัพท์ หงษ์ขาวภูบานในประเทศไทยและต่างประเทศ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าหงษ์ 2 กลุ่มอาชีพ ให้ความเชื่อถือข่าวจากโทรศัพท์มากกว่า 1 ใน 2 ของข้าวขึ้นไป โดยเฉพาะ 2 ใน 3 ของข้าว มีผู้ให้ความเชื่อถือมากที่สุด ที่เหลือเชื่อ กรุงเกียว และไม่มีผู้ที่เชื่อถือข่าวต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของข้าวเลย ซึ่งทางจากความเชื่อถือ สืบทอดกันมา กังไกกล่าวมาแล้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.7 รายการ โทรทัศน์¹ สำหรับก่อนที่ประกอบอาชีพทำงาน รายการ โทรทัศน์ที่มีชื่อเรียกอย่างๆ และชื่อเป็นประจำคือเป็นจำนวนร้อยละมากที่สุดคือ รายการข่าว ในประเทศไทย รองลงมาคือรายการข่าวทางประเทศ และภาพยนต์จีน (ร้อยละ 51) เป็นอันดับ 3 ส่วนรายการที่มีชื่อไม่ชื่อเรียกคือเป็นจำนวนร้อยละมากที่สุดคือ รายการเพลง หลากหลาย และรายการแนะนำเพื่อสตรี (ร้อยละ 57)

สำหรับก่อนที่ประกอบอาชีพในโรงงาน รายการ โทรทัศน์ที่มีชื่อเรียกอย่างๆ และชื่อเป็นประจำคือเป็นจำนวนร้อยละมากที่สุดคือ รายการข่าวในประเทศไทย รองลงมาคือรายการข่าวทางประเทศ อันดับสามคือภาพยนต์ไทย และภาพยนต์จีน ส่วนรายการที่มีชื่อไม่ชื่อเรียกคือเป็นจำนวนร้อยละมากที่สุดคือ รายการแนะนำเพื่อสตรี

จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ พยายามสรุปลักษณะทุกตัวรวมการสื่อสารของ การเบิกรับโทรศัพท์โดยแบ่งระดับของการรับโทรศัพท์ไปดังตารางที่ไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

¹ รายละเอียดในภาคผนวก ง. ตารางที่ 201 – 203

ตารางที่ 60 ระดับของการชุมโภรทศน์ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ระดับของการ ชุมโภรทศน์	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
สูง	7.79	21.88	15.60
	(6)	(21)	(27)
กลาง	49.35	63.54	57.23
	(38)	(61)	(99)
ต่ำ	42.86	14.58	27.17
	(33)	(14)	(47)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(77)	(96)	(173)

หังกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ส่วนใหญ่จะมีระดับของการชุมโภรทศน์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่ทำงาน พบว่าจำนวนรอยละของผู้ชุมโภรทศน์ในระดับสูงมีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนรอยละของผู้ชุมโภรทศน์ในระดับกลางและระดับต่ำ ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน มีจำนวนรอยละของผู้ชุมโภรทศน์ในระดับสูงมากพอสมควร

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับโทรศัพท์กับปัจจัยอื่น ๆ

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับโทรศัพท์กับปัจจัยประชากร แบ่งออกจากการหัวขอ กองที่ ใบนี้ (ตารางที่ 61)

2.1.1 เพศ เพศไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับ การเปิดรับโทรศัพท์

2.1.2 อายุ ระดับอายุ 15-29 ปี ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเปิดรับโทรศัพท์ ส่วนใหญ่ในระดับอายุ 30-54 ปี จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับโทรศัพท์อย่างมีระดับน้อยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ แท้เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงาน เช่น แสงกืองให้เห็นว่า บุคคลที่มีระดับอายุ 30-54 ปี จะมีการเปิดรับโทรศัพท์ต่ำ และสูงที่มีระดับอายุ 55 ปีขึ้นไป เนื่องจากกลุ่มที่ทำงานมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติกับการเปิดรับโทรศัพท์เช่นแสงกือง บุคคลที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไปจะมีการเปิดรับโทรศัพท์สูง

2.1.3 สถานภาพสมรส การเป็นโสดหรือสมรสแต่ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับโทรศัพท์อย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติ

2.1.4 จำนวนบุตร ผู้ที่มีบุตรต่ำกว่า 3 คน พบร่วมมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับโทรศัพท์อย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารวมทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน แท้ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญ เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ ส่วนใหญ่บุตร 4 คนขึ้นไป มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับโทรศัพท์ในทางตรงกันข้ามอย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมด แค่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญเช่นแสงกืองให้เห็นว่าบุคคลที่มีบุตรต่ำกว่า 3 คน จะมีการเปิดรับโทรศัพท์สูง และบุคคลที่มีบุตรสูงกว่า 4 คน จะมีการเปิดรับโทรศัพท์ต่ำ

ตารางที่ 61 ค่าสัมบันห์ระหว่างการเบิกรับโทรศัพท์กับปัจจัยประชากร จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสัมบันห์ของการเบิกรับโทรศัพท์แยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้ง	
	กลุ่มประวัติอาชีพทำงาน	กลุ่มประวัติอาชีพในโรงงาน	2 กลุ่ม

1.อายุ

30-54 ปี	-0.17 *	N.S.	-0.13 *
55 ปีขึ้นไป	0.29	-	0.12 *

2.การมีบุตร

0-3 คน	N.S.	N.S.	0.11 *
4-6 คน	N.S.	N.S.	-0.10 *

3.ขนาดครอบครัว

กำกว่า 6 คน	N.S.	N.S.	0.11 *
7 คนขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.10 *

4.ศาสนา

พุทธ	0.23 *	N.S.	N.S.
อิสลาม	-0.23 *	N.S.	N.S.

5.ภูมิลำเนาเดิม

จังหวัดใกล้เคียง	-0.28 *	N.S.	-
------------------	---------	------	---

ระดับนัยสำคัญทางสถิติก็ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติก็ $P < 0.05$

N.S.=ระดับนัยสำคัญทางสถิติก็ $P > 0.05$

- =ไม่มีปรากฏการกระจายของ

ตารางที่ 62 คำสัมภาษณ์ระหว่างการเบิกรับโทรศัพท์กับเจ้าหน้าที่ทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	หากสนใจการเบิกรับโทรศัพท์แยกตามกลุ่มอาชีพ กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน 2 กลุ่ม	รวมทั้ง
1.สถานภาพทางเศรษฐกิจ		
และสังคม	0.48	0.25
2.การศึกษา		
ทำกว่า 4 ปี	-0.24 *	-0.22 *
5-10 ปี	0.16 *	N.S.
11-16 ปี	0.22 *	0.24 *
3.อาชีพของบิดา		
เกษตรกร	-0.17 *	N.S.
ประกอบอาชีพอื่น	0.14 *	N.S.
4.การศึกษาของมีค่า		
ทำกว่า 4 ปี	-0.14 *	0.21 *
5 ปีขึ้นไป	0.17 *	N.S.
5.การปลูกพืชออกจากบ้าน		
สังคม (ระดับทำ)	0.16 *	N.S.
6.ประสบการณ์การทำงาน		
มาก	N.S.	0.19 *
ปานกลาง	N.S.	-0.17 *

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P \geq 0.05$

NONE = ไม่สามารถนิยามให้คำสัมภาษณ์ได้

2.1.5 ขนาดครอบครัว ผู้ที่มีจำนวนคนในครอบครัวต่ำกว่า 6 คน จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับทางสังคมกับการเบิกรับโทรศัพท์น้อยรวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แท้ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับเมื่อแยกกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวต่ำกว่า 6 คน น่าจะมีการเบิกรับโทรศัพท์สูง ส่วนผู้ที่มีจำนวนคนในครอบครัวมากกว่า 7 คน จะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเบิกรับโทรศัพท์อย่างมีระดับน้อยสำหรับ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับลัมภะพัฒนาและไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับเมื่อแยกกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวมากกว่า 7 คน น่าจะมีการเบิกรับโทรศัพท์ต่ำ

2.1.6 ศึกษา บุคคลที่เน้นถือศึกษาพุทธ จะมีความสัมพันธ์กับการเบิกรับโทรศัพท์อย่างมีระดับน้อยสำหรับเฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่เน้นถือศึกษาพุทธจะมีการเบิกรับโทรศัพท์สูง และผู้ที่เน้นถือศึกษาอิสلامจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเบิกรับโทรศัพท์อย่างมีระดับน้อยสำหรับเฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่เน้นถือศึกษาอิสลามน่าจะมีการเบิกรับโทรศัพท์ต่ำ

2.1.7 ภูมิลำเนาเดิม ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดใกล้ๆ กันห้องที่บ้านชั้น จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเบิกรับโทรศัพท์อย่างมีระดับน้อยสำหรับเฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน แสดงว่าบุคคลที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดใกล้ๆ ห้องที่บ้านน่าจะมีการเบิกรับโทรศัพท์ต่ำ ส่วนผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดใหญ่ จะเป็นเช่นเดียวกัน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับกับการเบิกรับโทรศัพท์เลย

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับโทรศัพท์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จากตารางที่ 63 จะพิจารณาความสัมพันธ์โดยคั้นนี้

2.2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับกับการเบิกรับโทรศัพท์ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับลัมภะพัฒนาและเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพห้องกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พยุงว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับกับการเบิกรับโทรศัพท์ ซึ่งจะพิจารณารายละเอียดให้จากตารางคั้นที่ไปนี้

ตารางที่ 63 ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับโทรศัพท์กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การเบิกรับ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม				การเบิกรับ โทรศัพท์		สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	
โทรศัพท์	สูง	กลาง	ต่ำ		สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	15.4 (2)	4.7 (2)	10.5 (2)	สูง	42.9 (3)	19.7 (12)	21.4 (6)
กลาง	69.2 (9)	55.8 (24)	26.3 (5)	กลาง	57.1 (4)	63.9 (39)	64.3 (18)
ต่ำ	15.4 (2)	39.5 (17)	63.2 (12)	ต่ำ	0.0 (0)	16.4 (10)	14.3 (4)
รวม	100.0 (13)	100.0 (43)	100.0 (19)	รวม	100.0 (7)	100.0 (61)	100.0 (28)

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.0000$

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.03$

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานที่มีการเบิกรับโทรศัพท์ระดับสูงจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง และทางกรุงกั้นขาม เมื่อพิจารณาการเบิกรับโทรศัพท์ในระดับต่ำจะพบว่า ส่วนใหญ่จะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ส่วนกลุ่มที่ทำงานในโรงงานและมีการเบิกรับโทรศัพท์ในระดับสูงก็จะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงค่าย ส่วนการเบิกรับโทรศัพท์ระดับต่ำนั้นไม่ปรากฏว่ามีผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงเลย สรุป ได้ว่า บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง จะมีการเบิกรับโทรศัพท์สูงค่าย

2.2.2 การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า 4 ปี จะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเปิดรับโทรศัพท์น้อยลงมีระดับน้อยสำหรับทางสังคม หังเมื่อพิจารณากลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมด และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ชิ้งแสดงว่า บุคคลที่มีการศึกษาต่ำ จะมีการเปิดรับโทรศัพท์น้อยลง ส่วนผู้ที่มีการศึกษาในระดับ 5-10 ปี จะมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับโทรศัพท์น้อยลงมีระดับน้อยสำหรับทางสังคม แต่เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ พบความสัมพันธ์ของผู้ที่มีระดับน้อยสำหรับทางสังคมที่ประกอบอาชีพทำงานแทน และผู้ที่มีการศึกษาในระดับ 11-16 ปี จะมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับโทรศัพท์น้อยลงมีระดับน้อยสำหรับทางสังคม หังเมื่อพิจารณารวมหังสองกลุ่มอาชีพ และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ชิ้งแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการศึกษาสูงขึ้นจาก 4 ปี จะมีการเปิดรับโทรศัพท์สูงขึ้นด้วย

2.2.3 อาชีพของบิค่า ผู้ที่บิค่าเป็นเกษตรกรจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับโทรศัพท์น้อยลงมีระดับน้อยสำหรับทางสังคม หังเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ หัง 2 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพ พบว่า มีความสัมพันธ์ของผู้ที่มีระดับน้อยสำหรับทางสังคมที่ประกอบอาชีพทำงานแทน ชิ้งแสดงว่า บุคคลที่มีบิค่าเป็นเกษตรกรจะมีการเปิดรับโทรศัพท์ในระดับต่ำ ส่วนผู้ที่บิค่าประกอบอาชีพ่อนจะมีความสัมพันธ์ของผู้ที่มีระดับน้อยสำหรับทางสังคมที่ประกอบอาชีพ กับการเปิดรับโทรศัพท์น้อยลงที่ประกอบอาชีพทำงานแทน ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานไม่พบความสัมพันธ์ของผู้ที่มีระดับน้อยสำหรับทางสังคม แสดงว่า บุคคลที่มีบิค่าประกอบอาชีพ่อน จะมีการเปิดรับโทรศัพท์สูง

2.2.4 การศึกษาของบิค่า ผู้ที่มีความต่ำกว่า 4 ปี สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน พบรากวนสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของบิค่าที่ต่ำกว่า 4 ปี เป็นไปในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับโทรศัพท์ แสดงว่า เนพะกลุ่มที่ทำงานผู้ที่มีบิค่า มีการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี จะมีการเปิดรับโทรศัพท์ต่ำและสำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พบรากวนค่ามีการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี จะมีความสัมพันธ์ของผู้ที่มีระดับน้อยสำหรับทางสังคมที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ผู้ที่มีบิค่ามีการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี จะมีความสัมพันธ์ของผู้ที่มีระดับน้อยสำหรับทางสังคมที่ประกอบอาชีพในโรงงาน แสดงว่า เนพะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานถึงแม้การศึกษาของบิค่าจะต่ำเท่าจะ มีการเปิดรับโทรศัพท์สูง ส่วนผู้ที่มีบิคามีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี พบรากวนความสัมพันธ์ของผู้ที่มีระดับน้อยสำหรับทางสังคมที่เนพะกลุ่มบุรุษทำงานแทน ชิ้งแสดงว่า กลุ่มผู้ทำงานที่มีบิคามีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี จึงจะมีการเปิดรับโทรศัพท์สูง

2.2.5 ภาวะหนึ่ง การมีหนึ่งหรือไม่มีหนึ่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับโทรศัพท์

2.2.6 การปลีกตัวออกจากสังคม การปลีกตัวออกจากสังคม

ในระดับที่ มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสติ๊กบการ เปิดรับโทรศัพท์ เมื่อพิจารณา รวมทั้งส่องกลุ่มอาชีพ และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ พยความสัมพันธ์เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานแทนนั้น

**2.2.7 ประสบการณ์การทำงาน เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน
พบว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานมากจะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเปิดรับโทรศัพท์ ส่วนกลุ่มที่ทำงานไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานมากจะมีการเปิดรับโทรศัพท์สูง นอกจากนี้พบว่า เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานที่มีประสบการณ์การทำงานปานกลางจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับโทรศัพท์ แสดงว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานปานกลางจะมีการเปิดรับโทรศัพท์น้อย และสำหรับบุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสติ๊ก**

2.2.8 ความเคร่งศาสนា ความเคร่งศาสนามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ กับการเปิดรับโทรศัพท์โดย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเปิดรับโทรศัพท์มีความสัมพันธ์ปัจจัย ประชากรและบัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับที่ทางกันออกไป ยกเว้นบัจจัยเพศ สถานภาพการสมรส ภาวะหนึ่ง และความเคร่งศาสนा

ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับสื่อมวลชนกับปัจจัยอื่น ๆ

1.) ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับสื่อมวลชนกับปัจจัยประชากร

จากตารางที่ 64 จะพิจารณาความสัมพันธ์โดยคัดนี้

1.1 เพศ เพศชายมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับการเบิกรับสื่อมวลชน กล่าวคือ ถ้าบุคคลที่เบิกรับสื่อมวลชนเป็นเพศชาย จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนสูง ส่วนเพศหญิงมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับการเบิกรับสื่อมวลชนในทางตรงกันข้าม กับเพศชาย กล่าวคือ ถ้าบุคคลที่เบิกรับสื่อมวลชนเป็นหญิง จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ

1.2 อายุ ช่วงอายุ 15-29 ปี มีความสัมพันธ์กับการเบิกรับสื่อมวลชนอย่างมีน้อยสำหรับ เมื่อพิจารณาทั้งสองกลุ่มอาชีพแล้ว ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับ เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ ถ้าบุคคลไม่มีอายุอยู่ในช่วงนี้จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนสูง นอกจากรายช่วงอายุ 30-54 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับการเบิกรับสื่อมวลชน เมื่อพิจารณาทั้งสองกลุ่มอาชีพและพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับบุคคลที่มีอายุอยู่ในช่วง 30-54 ปี จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ สำหรับอายุ 55 ปีขึ้นไปไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับ

1.3 สถานภาพสมรส บุคคลที่เป็นโสดจะมีความสัมพันธ์กับการเบิกรับสื่อมวลชนอย่างมีระดับน้อยสำหรับ เมื่อพิจารณาทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับ เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ สรุปได้ว่า บุคคลที่เป็นโสดจะมีการเบิกรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ ส่วนบุคคลที่สมรสแล้วนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับการเบิกรับสื่อมวลชนในทิศทางตรงข้ามกับบุคคลที่เป็นโสด เมื่อพิจารณาทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำหรับ เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ สรุปได้ว่า บุคคลที่สมรสแล้วจะมีการเบิกรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ

ตารางที่ 64 ค่าสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับลื่อมวลชนกับปัจจัยประชากร จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสัมพันธ์กับการเบิกรับลื่อมวลชนแยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	รวมทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน
1. เพศ			
ชาย	0.22 *	0.17 *	0.19
หญิง	-0.22 *	-0.17 *	-0.19
2. อายุ			
15-29 ปี	N.S.	N.S.	0.17
30-54 ปี	-0.16 *	N.S.	-0.16 *
3. สภาพการสมรส			
โสด	N.S.	N.S.	0.11 *
สมรส	N.S.	N.S.	-0.11 *
4. การนิมุตร			
4-6 คน	N.S.	N.S.	-0.12 *
7-12 คน	N.S.	-0.14 *	-0.10 *
5. ขนาดครอบครัว			
มากกว่า 6 คน	N.S.	N.S.	0.19
7 คนขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.17 *

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

1.4 จำนวนบุตร จำนวนบุตรที่มากกว่า 3 คน ไม่เพียงว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสักครึ่งทางสติ๊กับส่วนของลูกนั้น สำหรับบุตรที่มีบุตร 4-6 คนนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์กับการเบิกรับสื่อมวลชนอย่างมีระดับน้อยสักครึ่ง เมื่อพิจารณารวมหั้งสองกลุ่มอาชีพ แท้ไม่เพียงความสัมพันธ์ของบุตรที่มีระดับน้อยสักครึ่ง เมื่อแยกกลุ่มอาชีพและบุตรที่มีบุตร 7-12 คนนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์กับการเบิกรับสื่อมวลชนอย่างมีระดับน้อยสักครึ่ง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มบุรุษสัมภាយพึงหมก แต่พบความสัมพันธ์ของบุตรที่มีระดับน้อยสักครึ่ง เมื่อแยกกลุ่มบุรุษสัมภាយพึงหมก ประกอบอาชีพในโรงงาน ก่อสร้าง โถกสรุป บุคคลที่มีบุตร 4-6 คน หรือมีบุตร 7-12 คน นั้น จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ

1.5 ขนาดครอบครัว จำนวนบุคคลในครอบครัวที่มากกว่า 6 คน จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสักครึ่งกับการเบิกรับสื่อมวลชน เมื่อพิจารณารวมหั้งสองกลุ่ม และไม่เพียงความสัมพันธ์ของบุตรที่มีระดับน้อยสักครึ่ง เมื่อแยกกลุ่ม สรุปได้ว่า บุคคลที่มีขนาดครอบครัวมากกว่า 6 คน จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนในระดับสูง นอกจากนี้ ขนาดครอบครัวที่มีจำนวนเกิน 7 คนขึ้นไป จะมีความสัมพันธ์ของบุตรที่มีระดับน้อยสักครึ่งกับการเบิกรับสื่อมวลชนในทิศทางตรงกันข้ามกับบุคคลที่มีขนาดครอบครัวต่ำกว่า 6 คน เมื่อพิจารณารวมหั้งสองกลุ่มอาชีพและไม่เพียงความสัมพันธ์ของบุตรที่มีระดับน้อยสักครึ่ง เมื่อแยกกลุ่มอาชีพ สรุปได้ว่า บุคคลที่มีขนาดครอบครัว 7 คนขึ้นไป จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนต่ำ

1.6 ศักดิ์เสนา ศักดิ์เสนาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสักครึ่งทางสติ๊กับการเบิกรับสื่อมวลชน

1.7 ภูมิคุ้มกันเดียว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสักครึ่งทางสติ๊ก กับการเบิกรับสื่อมวลชน

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับสื่อมวลชนกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
จากตารางที่ 65 จะพิจารณาถึงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเบิกรับสื่อมวลชนหั้งเมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพและเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและประกอบอาชีพในโรงงาน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับสูง จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนถูกกวay

2.2 การศึกษา การศึกษาในระดับต่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเบิกรับสื่อมวลชน อย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติ หั้ง เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพและเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา และประกอบอาชีพในโรงงาน สูบไปกว่าบุคคลที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า 4 ปี จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนมากกวay ส่วนบุคคลที่มีการศึกษาในระดับ 5-10 ปี มีความสัมพันธ์กับการเบิกรับสื่อมวลชนเมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาเท่านั้น และบุคคลที่มีการศึกษาในระดับ 11-16 ปี มีความสัมพันธ์กับการเบิกรับสื่อมวลชนอย่างมีระดับน้อยสำคัญ เช่น เดียวกันหั้ง เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพและแยกกลุ่มอันแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการศึกษาในระดับ 5-10 ปี และการศึกษาในระดับ 11-16 ปี หรือบุคคลที่มีการศึกษาสูงจะมีการเบิกรับสื่อมวลชนในระดับถูกกวay

2.3 อาชีพของบิดา ผู้รับสัมภาษณ์ที่มีบิดาเป็นเกษตรกร จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเบิกรับสื่อมวลชนอย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพแท้พยความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่มีบิดาเป็นเกษตรกร จะมีการเบิกรับสื่อมวลชนต่ำ ส่วนผู้รับสัมภาษณ์ที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่น เช่น ค้าขาย รับราชการ ช่าง ฯลฯ จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเบิกรับสื่อมวลชน เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แท้พยความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญ เมื่อพิจารณาแยกกลุ่ม เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาเท่านั้น แสดงว่า บุคคลที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกรจะมีการเบิกรับสื่อมวลชนสูง

ตารางที่ 65 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเบิกรับต่อหมวดกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและ
สังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสหสัมพันธ์การเบิกรับต่อหมวดแยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้ง และสังคม
กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	2 กลุ่ม
1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ		
และสังคม	0.44	0.33
2. การศึกษา		
ต่ำกว่า 4 ปี	-0.32	-0.23*
5-10 ปี	0.23*	N.S.
11-16 ปี	0.30	0.24*
3. อาชีพของบิดา		
เกษตรกร	-0.22*	N.S.
ประกอบอาชีพหนึ่ง	0.21*	N.S.
4. การศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	0.16*
5 ปีขึ้นไป	0.22*	N.S.
5. ภาระหนี้สิน		
มี		-0.12
6. การปลูกตัวขอญาติ		
สังคม. (ระดับคำ)	0.22*	0.40
7. ประสบการณ์การทำงาน		
มาก	N.S.	0.20*
ปานกลาง	N.S.	-0.22*
8. ความเกรงกลัวส่วนตัว		
	-0.14*	N.S.

ระดับนัยสำคัญที่ P = 0.001

* ระดับนัยสำคัญที่ P < 0.05

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ P ≥ 0.05

NONE = ไม่สามารถนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ได้

2.4 การศึกษาของบิค้า การศึกษาในระดับที่กว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนี้สำคัญกับการเปิดรับสื่อมวลชนเฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานเท่านั้น และการศึกษาในระดับ 5 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนี้สำคัญกับการเปิดรับสื่อมวลชน เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาแยกกับกลุ่มพิเศษความลับพันธ์อย่างมีระดับนี้สำคัญเฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานเท่านั้น

2.5 ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีหนี้สินจะมีความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนในทิศทางตรงข้ามอย่างมีระดับนี้สำคัญ กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีหนี้สินอยู่จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนทำ

2.6 การปลีกตัวออกจากสังคมในระดับที่ บุคคลที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมในระดับที่ จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนี้สำคัญกับการเปิดรับสื่อมวลชน เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานแล้วก็พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนี้สำคัญ เช่นเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมในระดับที่ จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนสูงขึ้น

2.7 ประสบการณ์การทำงาน เนพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พมว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานมาก จะมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชนอย่างมีระดับนี้สำคัญ แสดงว่า ถ้าบุคคลไม่มีประสบการณ์ในการทำงานสูง การเปิดรับสื่อมวลชนก็จะสูงค่ายังจากนี้ บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานในระดับปานกลางก็มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับสื่อมวลชนอย่างมีระดับนี้สำคัญ แสดงว่าถ้าบุคคลไม่มีประสบการณ์การทำงานปานกลาง จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนน้อยลง ส่วนบุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในพื้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนี้สำคัญกับการเปิดรับสื่อมวลชน

2.8 ความเคร่งศาสนា เนพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน พมว่า ความเคร่งศาสนานี้มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปิดรับสื่อมวลชน อย่างมีระดับนี้สำคัญ แสดงว่า บุคคลที่มีความเคร่งศาสนานิยม จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนน้อย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับปัจจัยประชากร และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับที่แตกต่างกันออกไป ยกเว้น ปัจจัยศาสนาและภูมิคุณ เนื่องจาก ที่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนี้สำคัญ

การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication)

การสื่อสารระหว่างบุคคล ไก่พิจารณาถึงการสื่อสารในเรื่องของความรู้ ข่าวในประเทศ ข่าวในห้องถัง และข่าวทางประเทศ ว่า บุคคลที่รับสัมภาษณ์มีการสื่อสารกับบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด โดยได้ทำการวิเคราะห์ตามหัวข้อดังไปนี้

1.) ลักษณะพฤติกรรมโดยทั่วไป ประกอบด้วย

1.1 บุคคลที่มีการสื่อสารในเรื่องความรู้ เรื่องความรู้นี้หมายถึงความรู้ ในด้านวิทยาการ ความรู้ในด้านของการประยุกต์อาชีพ ฯลฯ คัดจะพิจารณาจากตารางที่ไปนี้
ตารางที่ 66 บุคคลที่สนใจเรื่องความรู้ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

บุคคลที่สนใจ เรื่องความรู้	กลุ่มอาชีพ (รายละเอียด)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
เพื่อไป ศึกษา	48.1 (51)	72.1 (88)	61.0 (139)
ครอบครัว	51.9 (55)	27.9 (34)	39.0 (89)
รวม	100.0 (106)	100.0 (122)	100.0 (228)

จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพการทำงานจะสนใจเรื่องที่ให้ความรู้กับครอบครัวมากกว่ากลุ่มเพื่อนเพียงเล็กน้อย คือการสนับสนุนบุคคลในครอบครัว มากกว่ากลุ่มเพื่อนเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานนั้น กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่ผู้รับสัมภาษณ์มีการสนับสนุน ปรึกษาหารือกันมากกว่าที่จะเป็นบุคคลในครอบครัว

1.2 บุคคลที่มีการสื่อสารในเรื่องข่าวในประเทศไทย คั้งรายละเอียด
 ในตารางดังนี้

ตารางที่ 67 บุคคลที่สนใจเรื่องข่าวในประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

บุคคลที่สนใจเรื่อง ข่าวในประเทศไทย	กลุ่มอาชีพ (รายละเอียด)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
เพื่อน	51.7 (45)	80.7 (92)	68.2 (137)
ครอบครัว	48.3 (42)	19.3 (22)	31.8 (64)
รวม	100.0 (87)	100.0 (114)	100.0 (201)

สำหรับเรื่องการสันทดักันในเรื่องข่าว หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในประเทศไทยนั้น ไม่ว่าจะเป็นข่าวอาชญากรรม ข่าวเศรษฐกิจ หรือข่าวการเมือง จะเห็นได้จากตารางว่า การสันทดักันในเรื่องนี้ กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา จะสันทดักันมากกว่าคนในครอบครัว เพียงเล็กน้อยคือ ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะสันทดักันเรื่องข่าวในประเทศไทยน้อยกว่ากลุ่มครอบครัว คือสันทดักันมากกว่ากลุ่มเพื่อนคิดเป็นจำนวนรายละมากกว่าคนในครอบครัวถึง 61 เปอร์เซนต์

1.3 บุคคลที่มีการสื่อสารในเรื่องข่าวทางประเทศไทย พิจารณาโดยจาก
รายงานดังนี้

รายงานที่ 68 บุคคลที่ผู้รับสมภานดไปสัมภาษณ์ในเรื่องข่าวทางประเทศไทย จำนวน 68 คน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

บุคคลที่สัมภาษณ์ ข่าวทางประเทศไทย ราย	กลุ่มอาชีพ (รอยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
เพื่อน	54.5	79.8	69.8
	(30)	(67)	(97)
ครอบครัว	45.5	20.2	30.2
	(25)	(17)	(42)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(55)	(84)	(139)

จากการ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน จะสัมภาษณ์ในเรื่อง
 ข่าวทางประเทศไทยกับกลุ่มเพื่อนเป็นจำนวนรอยละ 55 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าการสัมภาษณ์กับ
 กลุ่มครอบครัว คิดเป็นรอยละ 9 ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน มีการสัมภาษณ์กับกลุ่น
 เพื่อนเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นรอยละ 80

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 บุคคลที่มีการสื่อสารในเรื่องข่าวในห้องถินด้วย กังประภูราย
และเอี้ยดในการงานคังค็อกใบนี้

ตารางที่ 69 บุคคลที่สนใจเรื่องข่าวในห้องถินด้วย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

บุคคลที่สนใจเรื่อง ข่าวในห้องถินด้วย	กลุ่มอาชีพ (รายละเอียด)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
เพื่อน	53.0	78.3	66.5
	(53)	(90)	(143)
ครอบครัว	47.0	21.7	33.5
	(47)	(25)	(72)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(100)	(115)	(215)

สำหรับเรื่องข่าวที่เกิดขึ้นภายในห้องถินของผู้รับสมภาระ จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน จะสนใจกับกลุ่มเพื่อนและกลุ่มครอบครัว คิดเป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน โดยสนใจกับกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มครอบครัวเพียงร้อยละ 6 ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน จะสนใจกับกลุ่มเพื่อนเป็นส่วนใหญ่คือ สนใจกับเพื่อนมากกว่าครอบครัวถึง 52 เมอร์เซ่นท์

กล่าวโดยสรุป กลุ่มผู้รับสมภาระจะมีการสื่อสารระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็นระดับโดยคำนึงถึงความมานะอยู่ในการสื่อสาร กังประภูรายในการงานคังค็อกใบนี้

ตารางที่ 70 ระดับของการสื่อสารระหว่างบุคคล จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ระดับของการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
สูง	14.3	20.9	17.6
	(21)	(31)	(52)
กลาง	49.0	61.5	55.3
	(72)	(91)	(163)
ต่ำ	36.7	17.6	27.1
	(54)	(26)	(80)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(147)	(148)	(295)

ทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน จะมีการสื่อสารระหว่างบุคคลอยู่ในระดับกลางทั้ง 2 กลุ่ม

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคลกับปัจจัยอื่น ๆ

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคลกับปัจจัยประชากร
กังปรากฎในตารางด้านในนี้

ตารางที่ 71 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคลกับปัจจัยประชากร
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสหสัมพันธ์การสื่อสารระหว่างบุคคลแยกตามกลุ่มอาชีพ		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
1. เพศ			
ชาย	0.18*	0.16*	0.17*
หญิง	-0.18*	-0.16*	-0.17*
2. ศาสนา			
พุทธ	-0.13 *	N.S.	N.S.
อิสลาม	0.13*	N.S.	N.S.

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1.1 เพศ เพศชายมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ กับการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งเมื่อพิจารณารวมทั้งส่องกลุ่มอาชีพ และเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ ยังแสดงว่า ผู้มีเป็นรายมีการสื่อสารระหว่างบุคคลสูง ส่วนบุคคลที่เป็นหญิงมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญในทางตรงข้ามกับการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งเมื่อพิจารณา รวมผู้รับสัมภาระหนักและเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ แสดงว่า ผู้ที่เป็นหญิงมีการสื่อสารระหว่างบุคคลน้อย

2.1.2 ศาสนา พวฯ เนพาลกุณฑิปะกอนอาชีพทำงานแทนนั่นที่ศาสนามีความสัมพันธ์กับการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญ กล่าวคือ ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารระหว่างบุคคล แสดงว่า ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธจะมีการสื่อสารระหว่างบุคคลน้อย ส่วนผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการสื่อสารระหว่างบุคคล กล่าวคือ ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามนั้นจะมีการสื่อสารระหว่างบุคคลสูง

2.1.3 อายุ อายุไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการสื่อสารระหว่างบุคคล

2.1.4 สถานภาพสมรส ทั้งผู้ที่เป็นโสดและผู้ที่สมรสแล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการสื่อสารระหว่างบุคคล

2.1.5 จำนวนบุตร จำนวนบุตร ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการสื่อสารระหว่างบุคคล

2.1.6. ขนาดครอบครัว จำนวนบุคคลที่อยู่ในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการสื่อสารระหว่างบุคคล

2.1.7 ภูมิลำเนาเดิม ภูมิลำเนาเดิมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตารางที่ 72 ค่าสหสมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคลกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ค่าสหสมพันธ์ การสื่อสารระหว่างบุคคลแยกตามกลุ่มอาชีพ กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	รวมทั้ง 2 กลุ่ม
1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม	0.25	0.20 *
2. การศึกษา		
ต่ำกว่า 4 ปี	-0.16 *	-0.22 *
5-10 ปี	N.S.	N.S.
11-16 ปี	0.31	0.24 *
3. อาชีพของบิดา		
เกษตรกร	-0.17 *	-0.15 *
ประกอบอาชีพสอน	0.15 *	0.14 *
4. การศึกษาของบิดา		
5 ปีขึ้นไป	0.21 *	N.S.
5. การปลูกครัวอุตสาหกรรม		
สังคม (ระดับต่ำ)	0.36	0.38
6. ประสบการณ์การทำงาน		
มาก	-0.15 *	0.26
ปานกลาง	N.S.	-0.24 *
7. ความเคร่งศาสนា	-0.23 *	N.S.

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

NONE = ไม่สามารถนำหาค่าสหสมพันธ์ได้

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการลือสารระหว่างบุคคลกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ
และสังคม จากตารางที่ 72 สามารถนำมาพิจารณาได้ดังนี้

2.2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมมีความสัมพันธ์กับการลือสารระหว่างบุคคลอย่างมีระดับน้อยสำหรับทางสถิติ หง�数ต่อพิจารณา รวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ก็ปรากฏรายละเอียดในตารางดังนี้

ตารางที่ 73 ความสัมพันธ์ระหว่างการลือสารระหว่างบุคคลกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน							
การลือสาร	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	การลือสาร	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	ระหว่างบุคคล	สูง	กลาง	ต่ำ	ระหว่างบุคคล	สูง	กลาง	ต่ำ
ระหว่างบุคคล				สูง	50.0	18.8	6.5	สูง	50.0	23.1	13.6
				(2)	(15)	(4)		(5)	(16)	(8)	
กลาง				กลาง	25.0	43.8	57.1	กลาง	50.0	57.7	68.3
				(1)	(35)	(36)		(5)	(45)	(41)	
ต่ำ				ต่ำ	25.0	37.5	37.1	ต่ำ	0.0	19.2	18.6
				(1)	(30)	(23)		(0)	(15)	(11)	
รวม	100.0	100.0	100.0	รวม	100.0	100.0	100.0				
	(4)	(80)	(63)		(10)	(76)	(60)				

ระดับน้อยสำหรับ P > 0.05

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานจะเห็นได้ว่า ยุ่งมีการลือสารระหว่างบุคคลสูง ซึ่งมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงมากกว่าระดับอื่น เนื่องจากนักกอบกวนที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ซึ่งพบว่า ยุ่งมีการลือสารระหว่างบุคคลสูงจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงมากกว่าระดับกลางและระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาการลือสารระหว่างบุคคลในระดับต่ำ จะเห็นได้ว่า จำนวนรายละของยุ่งมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงมีอยู่มาก สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและไม่ประกอบข้อมูลโดยสำหรับกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง จะมีการลือสารระหว่างบุคคลสูงกว่า

2.2.2 การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์และพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ส่วนผู้ที่มีการศึกษาระดับ 5-10 ปี พมว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญ เนื่องจากเมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ และบุคคลที่มีการศึกษาระดับ 11-16 ปี พมว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ และพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ โดยพิจารณารายละเอียดได้จากการวางแผนก่อปีนี้

ตารางที่ 74 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคลกับการศึกษา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การสื่อสาร		การศึกษา		การสื่อสาร		การศึกษา	
ระหว่างบุคคล	ต่ำกว่า 4 ปี	5-10 ปี	11-16 ปี	ระหว่างบุคคล	ต่ำกว่า 4 ปี	5-10 ปี	11-16 ปี
สูง	12.5 (15)	10.5 (2)	100.0 (4)	สูง	10.6 (7)	23.6 (13)	40.7 (11)
กลาง	49.2 (59)	57.9 (11)	0.0 (0)	กลาง	63.6 (42)	63.6 (35)	51.9 (14)
ต่ำ	38.3 (46)	31.6 (6)	0.0 (0)	ต่ำ	25.8 (17)	12.7 (7)	7.4 (2)
รวม	100.0 (120)	100.0 (19)	100.0 (4)	รวม	100.0 (66)	100.0 (55)	100.0 (27)

$$\text{ระดับนัยสำคัญที่ } P = 0.001$$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน จะเห็นได้ว่า บุคคลที่มีการศึกษาสูง (11-16 ปี) จะมีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับสูงทั้งหมด และเมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พมว่า บุคคลที่มีการศึกษาในระดับสูงจะมีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับสูงมากเป็นจำนวนร้อยละมากกว่า การศึกษาในระดับอื่น แสดงให้เห็นได้ว่า ถ้าบุคคลมีการศึกษาสูงขึ้น จะมีการสื่อสารระหว่างบุคคล สูงขึ้นด้วย

2.2.3 อาชีพของบุคคล ผู้ที่มีความประกอบอาชีพเกย์ต่อตัว พมว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลือสาระระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ และแยกตามกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่า ผู้ที่มีความประกอบเป็นเกย์ต่อตัว น่าจะมีการลือสาระระหว่างบุคคลค่อนข้างมาก ทั้งนี้ผู้ที่มีความประกอบอาชีพอื่น มีความสัมพันธ์กับการลือสาระระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์และแยกตามกลุ่มอาชีพ แสดงว่า บุคคลที่มีความประกอบอาชีพอื่น จะมีการลือสาระระหว่างบุคคลสูง

2.2.4 การศึกษาของบุคคล ผู้ที่มีความประกอบการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี พมว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการลือสาระระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญโดย ส่วนใหญ่ที่มีความประกอบการศึกษาสูงกว่า 5 ปี พมว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับการลือสาระระหว่างบุคคล เมื่อพิจารณารวมหั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาเท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้าบุคคลใดมีความประกอบการศึกษาสูงกว่า 5 ปี บุคคลนั้นจะมีการลือสาระระหว่างบุคคลสูง

2.2.5 ภาระหนี้สิน การมีหรือไม่มีหนี้สิน ในมีความสัมพันธ์กับการลือสาระระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญ

2.2.6 การปลีกตัวออกจากลังหมู่ การปลีกตัวออกจากลังหมู่ในระดับต่ำ จะมีความสัมพันธ์กับการลือสาระระหว่างบุคคลอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณา รวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ และแยกตามกลุ่มอาชีพทำนาและกลุ่มผู้ทำในโรงงาน ซึ่งจะพิจารณารายละ เอียดให้จากตารางดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 75 ความสัมพันธ์ระหว่างการสืบสารระหว่างบุคคลกับการเปลี่ยนตัวออกจากสังคม
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การสืบสาร	การเปลี่ยนตัวออกจากสังคม			การสืบสาร	การเปลี่ยนตัวออกจากสังคม		
ระหว่างบุคคล	สูง	กลาง	ต่ำ	ระหว่างบุคคล	สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	5.3 (1)	10.0 (11)	50.0 (9)	สูง	10.0 (1)	12.4 (12)	43.9 (18)
กลาง	47.4 (9)	50.9 (56)	38.9 (7)	กลาง	30.0 (3)	70.1 (68)	48.8 (20)
ต่ำ	47.4 (9)	39.1 (43)	11.1 (2)	ต่ำ	60.0 (6)	17.5 (17)	7.3 (3)
รวม	100.0 (19)	100.0 (110)	100.0 (18)	รวม	100.0 (10)	100.0 (97)	100.0 (41)

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.0001$

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.0000$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน
จะเห็นได้ว่า ลักษณะการกระจายของข้อมูลเป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ บุคคลที่มี
การสืบสารระหว่างบุคคลสูง จะมีการเปลี่ยนตัวออกจากสังคมต่ำ เมื่อพิจารณาอยู่ที่มีการสืบสาร
ระหว่างบุคคลในระดับต่ำ บุคคลนั้นจะมีการเปลี่ยนตัวออกจากสังคมในระดับสูง ซึ่งแสดง
ให้เห็นว่า บุคคลที่มีการเปลี่ยนตัวออกจากสังคมน้อยลง จะมีการสืบสารระหว่างบุคคลสูงขึ้น

2.2.7 ประสบการณ์การทำงาน สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพท่านที่มีประสบการณ์การทำงานมาก พบว่า มีความสัมพันธ์กับการลือสาระระหว่างบุคคลในที่ทางทรงชามอย่างมีระดับยังสำคัญ แสดงว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานมากนั้น จะมีภาระลือสาระระหว่างบุคคลคำ ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานนั้น พบว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานมากจะมีความสัมพันธ์กับการลือสาระระหว่างบุคคลอย่างมีระดับยังสำคัญ แสดงว่า บุคคลที่มีประสบการณ์ทำงานสูงจะมีภาระลือสาระระหว่างบุคคลมากกว่า ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์ในระดับปานกลาง สำหรับกลุ่มนี้ท่านนั้น ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญทางสถิติเลย แต่สำหรับกลุ่มนี้ท่านนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์กับการลือสาระระหว่างบุคคลในที่ทางทรงชามอย่างมีระดับยังสำคัญ แสดงว่า บุคคลที่มีประสบการณ์ทำงานปานกลางจะมีภาระลือสาระระหว่างบุคคลอย่าง และผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยไม่พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญกับการลือสาระระหว่างบุคคลเลย

2.2.8 ความเคร่งศាសนา เนพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานเท่านั้นพบว่า ผู้ที่มีความเคร่งศាសนามีความสัมพันธ์กับที่ทางทรงชามกับการลือสาระระหว่างบุคคลอย่างมีระดับยังสำคัญ แสดงว่า บุคคลที่มีความเคร่งศាសนาจะมีภาระลือสาระระหว่างบุคคลคำ

กล่าวโดยสรุป การลือสาระระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์กับปัจจัยประชากร และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการในระดับที่แตกต่างกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเชื่อถือสื่อ (Source's Credibility),

ความเชื่อถือสื่อ หมายถึงความไว้วางใจสื่อ อันໄก้แก่สื่อมวลชนและสื่อบุคคล
ซึ่งจะวิเคราะห์ตามหัวข้อที่ไปนี่

1.1 ความเชื่อถือสื่อในการให้ความรู้ พิจารณาจากตารางดังนี้

ตารางที่ 76 ความเชื่อถือสื่อในการให้ความรู้ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความเชื่อถือสื่อ ในการให้ความรู้	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
สื่อมวลชน	69.0 (80)	79.0 (98)	74.2 (176)
สื่อบุคคล	31.0 (36)	21.0 (26)	25.8 (62)
รวม	100.0 (110)	100.0 (124)	100.0 (240)

ในเรื่องความเชื่อถือสื่อในการให้ความรู้ระหว่างสื่อมวลชนกับสื่อบุคคลนั้น
จะเห็นได้ถ้าว่า กลุ่มบุรุษล้มภายนั้นใหญ่จำนวนสามในสี่จะเชื่อถือสื่อมวลชน ในเรื่อง
การให้ความรู้มากกว่าบุคคล แม้เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพก็ เช่นเดียวกัน กล่าวคือ
หั้งสองกลุ่มให้ความเชื่อถือสื่อมวลชนมาก

1.2 ความเชื่อถือสื่อในเรื่องข่าวในประเทศไทย ปรากฏการกระจาย
ข้อมูลการรายงานที่ไปนี่

ตารางที่ 77 ความเชื่อถือสื่อในเรื่องข่าวในประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความเชื่อถือสื่อเรื่อง ข่าวในประเทศไทย	กลุ่มอาชีพ (รอยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ล้วนขาด	87.0	89.1	88.1
	(100)	(114)	(214)
ล้อมบุคคล	13.0	10.9	11.9
	(15)	(14)	(29)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(115)	(128)	(243)

สำหรับเรื่องความเชื่อถือสื่อในการเสนอข่าวภาระในประเทศไทย จะเห็นได้จากตารางว่า กลุ่มผู้รับสมภัยแห่งสองกลุ่มอาชีพ ส่วนใหญ่จะเชื่อถือสื่อมวลชนมากกว่า ล้อมบุคคลถึงรอยละ 76

1.3 ความเชื่อถือสื่อเรื่องข่าวทางประเทศไทย พิจารณาได้จากการท่องเที่ยวนี้

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 78 ความเชื่อถือส่อเรื่องข่าวทางประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความเชื่อถือส่อ เรื่องข่าวทางประเทศไทย	กลุ่มอาชีพ (ร้อยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
สื่อมวลชน	88.0 (81)	92.8 (103)	90.6 (184)
สื่อบุคคล	12.0 (11)	7.2 (8)	9.4 (19)
รวม	100.0 (92)	100.0 (111)	100.0 (203)

ส่วนความเชื่อถือส่อในการเสนอข่าวทางประเทศไทย ก็เริ่นเดียวกันกับความเชื่อถือส่อที่เสนอข่าวในประเทศไทย กล่าวก็อ กลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ให้ความเชื่อถือสื่อมวลชนเป็นจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ 91 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้รับสัมภาษณ์เก็บหังหมัดจะเชื่อถือสื่อมวลชนในเรื่องข่าวทางประเทศไทย ขณะที่มีความเชื่อถือสื่อบุคคลมีเพียงร้อยละ 9 เท่านั้น

1.4 ความเชื่อถือส่อเรื่องข่าวในห้องถูน คังหารังต่อไปนี้

ตารางที่ 79 ความเชื่อถือสื่อเรื่องข่าวในห้องถั่น จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความเชื่อถือสื่อเรื่อง ข่าวในห้องถั่น	กลุ่มอาชีพ (ร้อยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
สื่อมวลชน	41.2	51.7	46.6
	(47)	(61)	(108)
สื่อบุคคล	58.8	48.3	53.4
	(67)	(57)	(124)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(114)	(118)	(232)

เกี่ยวกับความเชื่อถือสื่อ เรื่องข่าวในห้องถั่นจะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้รับล้มภัยที่ประกอบอาชีพทำนา จะเชื่อถือสื่อบุคคลมากกว่าสื่อมวลชน โดยเชื่อถือสื่อบุคคลคิดเป็นร้อยละ 59 ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะมีความเชื่อถือสื่อมวลชนและสื่อบุคคลคิดเป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกันคือ เชื่อถือสื่อมวลชนร้อยละ 54 และเชื่อถือสื่อบุคคลร้อยละ 48

1.5 ความเชื่อถือสื่อเมื่อเนื่องจากข้อด้วย จะวิเคราะห์รายละเอียดจากตารางดังนี้

ตารางที่ 80 ความเชื่อถือสื่อเมื่อเนื่องจากข้อคิดเห็น จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ความเชื่อถือสื่อเมื่อ เนื่องจากข้อคิดเห็น	กลุ่มอาชีพ (รอยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ไม่เชื่อเลย	9.6 (10)	22.2 (26)	16.3 (35)
สื่อมวลชน	71.2 (74)	64.1 (75)	67.4 (149)
สื่อบุคคล	19.2 (20)	13.7 (16)	16.3 (36)
รวม	100.0 (104)	100.0 (117)	100.0 (121)

ในกรณีที่เนื้อหาที่ได้รับเกิดมีการขัดแย้งกัน หมายถึงรับทราบข่าวสารไม่
ตรงกัน จากตารางที่ 80 จะเห็นได้ว่า ผู้รับสัมภาษณ์กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานจะยัง
ให้ความเชื่อถือสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะเห็นได้
ว่า ให้ความเชื่อถือสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามก็มีผู้ที่ไม่เชื่อเลย
ทั้ง 2 กลุ่ม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนเป็นสื่อที่บุคคลให้ความเชื่อถือมากกว่าสื่อบุคคล
สำหรับกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ทั้งสองกลุ่มอาชีพ

การมีประสิทธิภาพนอกสังคม (Cosmopolitanism)

1.) ลักษณะโดยทั่ว ๆ ไป การมีประสิทธิภาพนอกสังคม ประกอบไปด้วยการสื่อสารกับบุคคลที่มาจากสังคมภายนอกที่ผู้รับสัมภានมือตัวเอง ภาระเดินทางไปญี่ปุ่นเนื่องที่ความเจริญมากกว่าการเดินทางไปทางประเทศ และการที่เกยอาทัยอยู่ในญี่ปุ่นเนื่องมาก่อน นั่นนี้รายละเอียดหมายหัวข้อดังท่อไปนี้

1.1 การสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม หมายถึงการที่บุคคลมีการติดต่อสัมภานกับบุคคลที่มาจากสังคมอื่น เช่น เจ้าหน้าที่ราชการ พนักงานขายของตามบ้าน เป็นต้น ซึ่งปรากฏรายละเอียดหมายหัวเรื่องดังท่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับการที่เกยอาทัยอยู่ในญี่ปุ่นเนื่องมาก่อนนี้ ไม่สามารถนำอาหารสหัสพันธ์ใด เนื่องจากเป็นมหัจจัยที่ผู้รับสัมภានมืออยู่ก่อนแล้ว

ตารางที่ 81 ระดับของการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ระดับของการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคม	กลุ่มอาชีพ (ร้อยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ดูง	4.1	9.5	6.8
	(6)	(14)	(20)
กลาง	44.2	44.6	44.4
	(65)	(66)	(131)
ค่า	51.7	45.9	48.8
	(76)	(68)	(144)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(147)	(148)	(295)

ทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ส่วนใหญ่จะมีระดับการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมอยู่ในระดับกลางและระดับค่า โดยอยู่ในระดับค่ามากกว่าระดับกลางเล็กน้อย และกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนานมีเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น ที่มีการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมในระดับสูง ขณะที่กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานมีจำนวนร้อยละ 10 ที่มีการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมในระดับสูง

1.2 การเดินทางไปในเขตชนบทเมือง หรือการเดินทางไปในชุมชนที่เจริญกว่าชุมชนที่崎岖อยู่ จะพิจารณารายละเอียดให้จากการค้นนี้

ตารางที่ 62 การเดินทางไปชุมชนเมือง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

การเดินทางไป ชุมชนเมือง	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ไม่เคยไปเลย	48.3	32.9	40.6
	(71)	(48)	(119)
1 - 15 ครั้ง	2.0	10.3	6.1
	(3)	(15)	(18)
15 ครั้งขึ้นไป	49.7	56.8	53.2
	(73)	(83)	(156)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(147)	(146)	(293)

สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานนั้น พบว่า มีผู้ไม่เคยไปเลยคิดเป็นจำนวนถึงร้อยละเก้าสิบ เคียงกับผู้ที่ไป 15 ครั้งขึ้นไป ในขณะที่กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานมีจำนวนร้อยละของผู้ที่ไม่เคยไป น้อยกว่าผู้ที่เคยไปถึงมาก 15 ครั้งขึ้นไปถึงร้อยละ 24

1.3 การเดินทางไปทางประเทศ พิจารณารายละเอียด ต่อจาก
ตารางที่ 62

ตารางที่ 83 การเดินทางออกไปต่างประเทศ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

การเดินทางออกไป ต่างประเทศ	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
เกย	4.8	12.8	8.8
	(7)	(19)	(26)
ไม่เกย	95.2	87.2	91.2
	(139)	(148)	(268)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(146)	(148)	(294)

สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา มีผู้เกยเดินทางไปเพียงรายละ 5 ส่วน
กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานมีผู้เกยเดินทางไปต่างประเทศถึงรายละ 13 แต่อย่างไร
ก็ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ทำนาหรือผู้ทำงานในโรงงานจะไม่เกยไปต่างประเทศ

สำหรับเรื่องของประเทศไทยที่เกยเดินทางไปนั้น ปรากฏรายละเอียดตาม
ตารางดังนี้

ตารางที่ 84 ประเทศไทยเดินทางไป จำแนกความกลุ่มอาชีพ

ประเทศไทยเดินทางไป	กลุ่มอาชีพ (รอยละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ประเทศไทยกลับ			
ประเทศไทย	85.71	78.95	80.77
	(6)	(15)	(21)
ประเทศไทยอื่น ๆ	14.29	21.05	19.23
	(1)	(4)	(5)
รวม	100.0	100.0	100.0
	(7)	(19)	(26)

ส่วนใหญ่แล้วหงกลุ่มที่ทำงานและกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน จะเดินทางไปประเทศไทย ใกล้ ๆ กับประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ เดินทางไปประเทศไทยแบบเอี้ย ส่วนการเดินทางไปต่างประเทศอื่น ๆ อันได้แก่ แบบตะวันออกกลางนั้นมีจำนวนรอยละไม่สูงนัก

1.4 การอาศัยอยู่ท่อนมาก่อน ได้แก่การที่ผู้รับสมัภาน์เคยอาศัยอยู่ในบุณฑณ เมืองที่มีความเจริญสูงความมาก่อน และย้ายมาอาศัยอยู่ท่องเที่ยว เช่น มาจาก อ.เมือง จังหวัดเชียงใหม่ มาจากทัวเมืองกรุงเทพ เป็นต้น และผู้รับสมัภาน์ที่เคยอาศัยอยู่ในบุณฑณใกล้เคียงได้แก่ การที่มาจากการจังหวัดอยุธยา ฉะเชิงเทรา หรือ แขวงอื่น ๆ ที่ใกล้กับท่องเที่ยว เช่น คังประภูรายละเอียดในตารางดังนี้

ตารางที่ 85 การอาศัยอยู่ที่บ้านมาก่อน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

การอาศัยอยู่ที่บ้าน มาก่อน	กลุ่มอาชีพ (รายละ)		รวม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
ชุมชนเมือง	34.5 (19)	76.3 (84)	62.7 (106)
ชุมชนใกล้เคียง	65.5 (36)	23.7 (27)	37.3 (63)
รวม	100.0 (55)	100.0 (114)	100.0 (169)

สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา พบว่า มาจากชุมชนใกล้เคียงมากกว่ามาจากชุมชนเมือง ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะมาจากการชุมชนเมืองมากกว่าชุมชนใกล้เคียง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 86 ค่าสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับบุคลากรนอกลังกม กับปัจจัยประชากร
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสัมพันธ์การสื่อสารกับบุคลากรนอกลังกมแยกตามกลุ่มอาชีพรวมทั้ง	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	กลุ่ม
1. เพศ				
ชาย	N.S.	0.17 *	0.13 *	
หญิง	N.S.	-0.17 *	-0.13 *	
2. อายุ				
15-29 ปี	N.S.	-0.23 *	N.S.	
30-54 ปี	N.S.	0.23 *	N.S.	
3. การเมือง				
4-6 คน	N.S.	0.23 *	N.S.	

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยประสมการรายงานออกสังคมกับปัจจัยอื่น ๆ

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมกับปัจจัยอื่น ๆ

ปัจจัยประชากร จากตารางที่ 86 สามารถนำมาพิจารณาได้ดังนี้

2.1.1 เพศ บุคคลที่เป็นชายมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม อย่างมีระดับย่ำแย่ เมื่อพิจารณาร่วมหั้งส่องกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพ พมว่า เนพะกุลที่ประกอบอาชีพในโรงงานเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับย่ำแย่ แสดงว่า ผู้ชายจะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมสูง ส่วนบุคคลที่เป็นหญิงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม อย่างมีระดับย่ำแย่ เมื่อพิจารณาร่วมหั้งส่องกลุ่มอาชีพแต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพพบว่า ความสัมพันธ์อย่างมีระดับย่ำแย่เนพะกุลที่ทำในโรงงาน แสดงว่า ผู้หญิงจะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมมาก

2.1.2 อายุ บุคคลที่มีระดับอายุ 15-29 ปี เนพะกุลที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นที่พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม อย่างมีระดับย่ำแย่ แสดงว่าบุคคลที่มีอายุ 15-29 ปี จะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมทำ ส่วนบุคคลที่มีระดับอายุ 30-54 ปี เนพะกุลที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นที่พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับย่ำแย่ทางสถิติกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม แสดงว่า บุคคลที่มีอายุ 30-54 ปี มีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมสูง และไม่พบว่า บุคคลที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับย่ำแย่ทางสถิติกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม

2.1.3 จำนวนบุตร ที่มีบุตรต่อคู่ 3 คน พบร้า ไม่มีความ

สัมพันธ์กับการลื้อสารกับบุคคลภายนอกสังคมโดย ส่วนใหญ่มีบุตร 4-6 คน พบร้า เนพา
กคุณที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญทางสังคมกับการลื้อสาร
กับบุคคลภายนอกสังคม และคงว่า บุคคลที่มีบุตร 4-6 คน จะมีการลื้อสารกับบุคคลภายนอก
สังคมสูง และไม่พบว่า บุคคลที่มีบุตร 7 คนขึ้นไปมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับเยียวยา
สังคมกับการลื้อสารกับบุคคลภายนอกสังคม

2.1.4 สถานภาพสมรส บุคคลไม่ว่าจะเป็นโสดหรือสมรสแล้ว
ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญกับการลื้อสารกับบุคคลภายนอกสังคม

2.1.5 ขนาดครอบครัว ขนาดครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับ
การลื้อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่างมีระดับยังสำคัญ

2.1.6 ศาสนา ศาสนาไม่มีความสัมพันธ์กับการลื้อสารกับบุคคล
ภายนอกสังคมอย่างมีระดับยังสำคัญ

2.1.7 ภูมิลำเนาเดิม ภูมิลำเนาเดิม ไม่ว่าจะเป็นจังหวัด
ใกล้เคียงหรือจังหวัดใหญ่ ไม่มีความสัมพันธ์กับการลื้อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่างมี
ระดับยังสำคัญ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปสงค์มหा�วิทยาลัย**

ตารางที่ 87 ค่าสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับคุคลภายนอกสังคมกับปัจจัยทาง
เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ค่าสัมพันธ์ของการสื่อสารกับคุคลภายนอกสังคมแยกตามกลุ่มอาชีพ กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	รวมทั้ง 2 กลุ่ม	
1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม	0.40	0.18*	0.22
2. การศึกษา			
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	-0.19*	-0.16*
11-16 ปี	N.S.	0.22*	0.18
3. อาชีพของบิดา			
เกษตรกร	N.S.	N.S.	-0.11*
ประกอบอาชีพคน	0.15	N.S.	0.12*
4. การศึกษาของบิดา			
5 ปีขึ้นไป	0.17*	N.S.	0.15 *
5. ภาวะหนี้สิน			
มี	N.S.	N.S.	-0.10 *
ไม่มี	N.S.	N.S.	0.13*
6. การบดีด้วอยู่หาก สังคม (ระดับคำ)	N.S.	0.15*	0.13 *
7. ประสบการณ์การทำงาน			
มาก	N.S.	0.25	NONE
ปานกลาง	N.S.	-0.20*	NONE

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

NONE = ไม่สามารถนำมาหาค่าสัมพันธ์ได้

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมและ
ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จากตารางที่ 87 สามารถนำมาพิจารณาได้ดังนี้

2.2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมจะมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณาร่วมกับคุณบุรันลักษณ์และเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ ซึ่งจะพิจารณารายละเอียดได้จากการทั้งนี้

ตารางที่ 88 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การสื่อสารกับบุคคล	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	การสื่อสารกับบุคคล	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	การสื่อสารกับบุคคล	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	การสื่อสารกับบุคคล	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม
ภายนอกสังคม	สูง กลาง ต่ำ	ภายนอกสังคม	สูง กลาง ต่ำ	ภายนอกสังคม	สูง กลาง ต่ำ	ภายนอกสังคม	สูง กลาง ต่ำ
สูง	25.0 (1)	5.0 (4)	1.6 (1)	สูง (2)	20.0 (11)	14.1 (1)	1.7 (1)
กลาง	75.0 (3)	56.3 (45)	27.4 (17)	กลาง (5)	50.0 (39)	50.0 (21)	35.6 (21)
ต่ำ	0.0 (0)	38.8 (31)	71.0 (44)	ต่ำ (3)	30.0 (28)	35.9 (28)	62.7 (37)
รวม	100.0 (4)	100.0 (80)	100.0 (62)	รวม (10)	100.0 (78)	100.0 (59)	100.0 (59)

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.0008$

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.02$

เมื่อพิจารณาคุณที่ประกอบอาชีพทำงานจะเห็นได้ว่า บุคคลที่มีการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมในระดับสูงมากกว่าระดับอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมในระดับต่ำ จะเห็นได้ว่าไม่ปรากฏข้อใดมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงเลย ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานพบว่า บุคคลที่มีการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมในระดับสูงจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงมากกว่าระดับอื่น ๆ เช่นกัน และเมื่อพิจารณาข้อมูลการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมในระดับต่ำ จะเป็นอยู่ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าบุคคลในกลุ่มนี้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง จะมีการสื่อสารกับบุคลากรนอกสังคมสูงกว่า

2.2.2 การศึกษา บุคคลมีการศึกษาต่อกว่า 4 ปี พิจารณาความ

สัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่างมีระดับยังสำคัญ เมื่อพิจารณา
รวมกับนัยรับสัมภានแห่งหนึ่ง แต่เมื่อพิจารณาแยกกันตามอาชีพ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่าง
มีระดับยังสำคัญ เนพะก่อนที่ทำงานในโรงงาน แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่มีการศึกษาต่อกว่า 4 ปี
จะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมต่อ ส่วนบุคคลที่มีการศึกษา 5-10 ปี ไม่พบความสัมพันธ์
กับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่างมีระดับยังสำคัญและบุคคลที่มีการศึกษา 11-16 ปี
พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม เมื่อพิจารณา
รวมกับอาชีพแห่ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาแยกกันตามอาชีพ พบว่า มีความสัมพันธ์เฉพาะกุล
ที่ทำงานในโรงงาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการศึกษาสูง จะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมสูงกว่า

2.2.3 อาชีพของบุคคล บุคคลมีความเป็นเกย์ครรภะมีความสัมพันธ์

ในที่ทางตรงข้ามกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่างมีระดับยังสำคัญ เนพะ เมื่อพิจารณา
รวมหั้งสองกันอาชีพ นั่นแสดงว่า บุคคลมีความเป็นเกย์ครรภะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม
ต่อ และบุคคลมีความประกอบอาชีพนั้นจะมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่าง
มีระดับยังสำคัญ เมื่อพิจารณารวมหั้งสองกันอาชีพ และเมื่อแยกกันตามอาชีพ พบความ
สัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญเฉพาะกุลที่ประกอบอาชีพทำงานแทนนั้น แสดงว่า บุคคลที่มีบุคคล
ประกอบอาชีพนั้นจะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมสูง

2.2.4 การศึกษาของบุคคล การศึกษาของบุคคลในระดับต่อกว่า 4 ปี

ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมเลย ส่วนบุคคลมี
การศึกษาสูงกว่า 5 ปี พิจารณาความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญทางสถิติกับการสื่อสารกับบุคคล
ภายนอกสังคม เมื่อพิจารณารวมกันอาชีพแห่ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อแยกกันตามอาชีพ พบความสัมพันธ์
อย่างมีระดับยังสำคัญเฉพาะกุลยุทโทราบแทนนั้น ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีความเป็นการเกย์สูงกว่า 5 ปี
จะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมสูง

2.2.5 ภาวะหนี้สิน บุคคลที่มีหนี้สินมีความสัมพันธ์ในที่ทำงาน ทรงข้ามกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสติ๊กิ เนื่องจากมีพิจารณาความลุ่มหลงสัมภาษณ์หงหงค์ แล้วก็ว่า บุคคลที่มีหนี้สินจะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมทำ ล้วนบุคคลที่ไม่มีหนี้สินมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะ เมื่อพิจารณาความลุ่มหลงสัมภาษณ์หงหงค์ แล้วก็เมื่อพิจารณาความลุ่มหลงหงหงค์ แล้วก็ว่า บุคคลที่ไม่มีหนี้สินจะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมสูง

2.2.6 การปลีกตัวออกจากสังคม การปลีกตัวออกจากสังคม ในระดับทำ ร่วมความลับให้อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม เมื่อพิจารณาความลุ่มหลงสัมภาษณ์หงหงค์ แต่เมื่อแยกกันมาชี้เพียงความสัมพันธ์อย่างมีระดับ นัยสำคัญเฉพาะกุญแจที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น แล้วก็ว่า บุคคลที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมทำ จะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมสูง

2.2.7 ประสบการณ์การทำงาน เนื่องจากมีที่ประทับอาศัยพื้นที่ในโรงงาน พยุงว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสติ๊กิระหว่างประสบการณ์การทำงานมากกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม แล้วก็ว่า ถ้าบุคคลมีประสบการณ์การทำงานสูง จะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมสูง ส่วนที่มีประสบการณ์การทำงานปานกลาง เนื่องจากมีที่ประทับอาศัยพื้นที่ในโรงงาน พยุงว่า มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสติ๊กิ แล้วก็ว่า ถ้าบุคคลมีประสบการณ์การทำงานปานกลาง จะมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคมทำ

2.2.8 ความเคร่งศรีสนา ความเคร่งศรีสนาไม่มีความสัมพันธ์ กับการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสังคม

ตารางที่ 89 คำสัมภาษณ์ระหว่างการเดินทางไปญี่ปุ่นเมืองกันปีจีปะชากระ
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปีจีปะชากระ	คำสัมภาษณ์ระหว่างการเดินทางไปญี่ปุ่นเมืองแยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้ง	
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน		
1. เพศ			
ชาย	0.23 *	0.25	0.15 *
หญิง	-0.18 *	-0.15 *	-0.15 *
2. อายุ			
15-29 ปี	-0.20 *	N.S.	-0.15 *
30-54 ปี	0.20 *	N.S.	0.15 *
3. สถานภาพสมรส			
โสด	N.S.	N.S.	-0.11 *
สมรส	N.S.	N.S.	0.11 *
4. การมีบุตร			
4-6 คน	N.S.	N.S.	0.10 *
7-12 คน	0.19 *	N.S.	0.19
5. ศาสนา			
พุทธ	-0.14 *	N.S.	-0.14 *
อิสลาม	0.14 *	N.S.	0.14 *
6. ภูมิลำเนาเดิม			
จังหวัดใหญ่	N.S.	0.17 *	N.S.

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการเดินทางไปชุมชนเมืองกับเจ้ายี่ห้อรถกร
จากตารางที่ 89 จะพิจารณาได้ดังนี้

2.3.1 เพศ บุคคลที่เป็นชาย มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อย
 สำหรับทางสังคมที่กับการเดินทางไปชุมชนเมือง ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์และเมื่อ
 แยกตามกลุ่มอาชีพ ส่วนบุคคลที่เป็นหญิงมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเดินทางไปชุมชน
 เมือง ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ และเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ ซึ่งจะพิจารณาจากการ
 ตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 90 ความสัมพันธ์ระหว่างการเดินทางไปชุมชนเมืองกับเพศ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน			กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน		
การเดินทางไปชุมชน เพศ			การเดินทางไปชุมชน เพศ		
เมือง	ทองเดือน	ชาย	เมือง	ทองเดือน	ชาย
16-30 ครั้ง	3.8 (3)	0.0 (0)	16-30 ครั้ง	14.8 (12)	4.6 (3)
1-15 ครั้ง	57.5 (46)	40.3 (27)	1-15 ครั้ง	61.7 (50)	50.8 (33)
ไม่เคยไป	38.8 (31)	59.7 (40)	ไม่เคยไป	23.5 (19)	44.6 (29)
รวม	100.0 (80)	100.0 (67)	รวม	100.0 (81)	100.0 (65)

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.02$ ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.009$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำงานและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน จะเห็นได้ว่า
 ลักษณะการกระจายข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การเดินทางไปชุมชนเมือง 16-30 ครั้ง
 นั้น จะมีบุคคลที่เป็นชายไปโดยคิดเป็นจำนวนร้อยละมากกว่าเพศหญิง และหากที่ไม่เคยไปเลย
 จะเห็นได้ว่า จำนวนร้อยละของเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งแสดงว่า บุตรชายเดินทางไปชุมชนเมือง
 สูง และบุตรหญิงเดินทางไปชุมชนเมืองต่ำ

**2.3.2 อายุ ผู้มีระดับอายุ 15-29 ปี มีความล้มเหลวในการ
ทรงชั้มกับการเดินทางไปปชุชนเมืองอย่างมีระดับสักระดับ เมื่อพิจารณารวมกุ่มผู้รับ
สัมภาระ แต่เมื่อแยกกุ่มตามอาชีพ พบว่ามีความล้มเหลวของอย่างมีระดับสักระดับ เนพะกุ่ม
ที่ทำงานเท่านั้น แสดงว่า บุคคลที่มีอายุ 15-29 ปี มีการเดินทางไปปชุชนเมืองน้อย และ
ผู้มีระดับอายุ 30-54 ปี มีความล้มเหลวของอย่างมีระดับสักระดับกับการเดินทางไปปชุชนเมือง
เมื่อพิจารณารวมกุ่มผู้รับสัมภาระและเมื่อแยกพิจารณาตามกุ่มอาชีพพบความล้มเหลวของ
มีระดับสักระดับ เนพะกุ่มที่ทำงานเท่านั้น แสดงว่าบุคคลที่มีอายุ 30-54 ปี มีการเดินทาง¹
ไปปชุชนเมืองสูง ส่วนผู้มีอายุ 55 ปีขึ้นไป ไม่พบความล้มเหลวอย่างมีระดับสักระดับเลย**

2.3.3 สถานภาพสมรส บุคคลที่เป็นโสดมีความล้มเหลวในทิศ
ทางตรงข้ามกับการเดินทางไปปชุชนเมืองอย่างมีระดับสักระดับ เนพะ เมื่อพิจารณารวม
กุ่มผู้รับสัมภาระ ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่เป็นโสด มีการเดินทางไปปชุชนเมืองน้อย และบุคคล
ที่สมรส เช่นมีความล้มเหลวอย่างมีระดับสักระดับกับการเดินทางไปปชุชนเมือง เนพะ เมื่อ
พิจารณารวมกุ่มผู้รับสัมภาระ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่สมรสแล้วมีการเดินทางไปปชุชนเมืองสูง

2.3.4 จำนวนบุตร ผู้ที่มีบุตรทำกัว 3 คน ไม่พบว่ามีความ
ล้มเหลวอย่างมีระดับสักระดับทางสถิติกับการเดินทางไปปชุชนเมืองเลย ส่วนผู้ที่มีบุตร
4-6 คน มีความล้มเหลวของการเดินทางไปปชุชนเมืองอย่างมีระดับสักระดับ เนพะ เมื่อ
พิจารณารวมกุ่มผู้รับสัมภาระและผู้ที่มีบุตร 7-12 คน มีความล้มเหลวอย่างมีระดับสักระดับ
กับการเดินทางไปปชุชนเมือง เมื่อพิจารณากรุ่มอาชีพ 2 กรุ่ม และพบความล้มเหลวอย่าง
มีระดับสักระดับ เนพะกุ่มที่ทำงาน ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีบุตรมากกว่า 4 คนขึ้นไป จะมี
การเดินทางไปปชุชนเมืองสูง

2.3.5 ขนาดครัวบัวร์ว ขนาดครัวบัวร์ว ไม่มีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปปชุชนเมืองเลย

2.3.6 ศึกษา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเดินทางไปปชุชนเนื่องอย่างมีระดับน้อยสักคู่ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แทบทุกความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสักคู่ เนพากลุ่มที่ทำงานเท่านั้น แสดงว่าผู้ที่นับถือศาสนาพุทธจะเดินทางไปปชุชนเมืองน้อย ส่วนผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสักคู่กับการเดินทางไปปชุชนเมือง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แทบทุกความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสักคู่ เนพากลุ่มที่ทำงานเท่านั้น แสดงว่าผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะเดินทางไปปชุชนเมืองมาก

2.3.7 ภูมิลำเนาเดิม ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเดินทางไปปชุชนเมืองเลย ส่วนผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ จะมีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปปชุชนเมืองอย่างมีระดับน้อยสักคู่ เนพากลุ่มที่ทำงานในโรงงาน แสดงว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดใหญ่ จะมีการเดินทางไปในชุมชนเมืองสูง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 91 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเดินทางไปชุมชนเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ
และสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสหสัมพันธ์ของการเดินทางไปชุมชนเมืองแยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้ง
และสังคม	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	2 กลุ่ม
1. การศึกษา		
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	N.S. 0.14*
11-16 ปี	N.S.	-0.15* -0.15*
2. อาชีพของบิดา		
เกษตรกร	N.S.	0.14* 0.15*
ประกอบอาชีพหนึ่ง	N.S.	-0.17* -0.17*
3. ภาวะหนี้สิน		
มี	-0.15*	N.S. N.S.
ไม่มี	0.24*	N.S. 0.10*
6. การปลูกหัวขอจาก		
สังคม (ระดับต่ำ)	0.16*	0.16* 0.18
7. ความเคร่งศาสนា		
	N.S.	-0.17* -0.12*

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการเดินทางไปชุมชนเมืองกับปัจจัยทาง

เศรษฐกิจและสังคม จากตารางที่ 91 จะพิจารณาได้ดังนี้

2.4.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญกับการเดินทางไปชุมชนเมือง

2.4.2 การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญกับการเดินทางไปชุมชนเมืองเฉพาะเมื่อพิจารณาร่วมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แสดงว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี จะมีการเดินทางไปชุมชนเมืองมาก ส่วนผู้ที่มีการศึกษา 5-10 ปี ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญกับการเดินทางไปชุมชนเมืองโดย และผู้ที่มีการศึกษา 11-26 ปี พบว่า มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเดินทางไปชุมชนเมือง อย่างมีระดับยังสำคัญ เมื่อพิจารณาร่วมกลุ่มอาชีพหั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพ พบว่า เนพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญ แสดงว่า ผู้ที่มีการศึกษา 11-16 ปี ไม่มีการเดินทางไปชุมชนเมืองโดย

2.4.3 อาชีพบิดา ผู้ที่มีบิดาเป็นเกษตรกรจะมีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปชุมชนเมืองอย่างมีระดับยังสำคัญ เมื่อพิจารณาร่วมกลุ่มผู้รับสัมภาระทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น แสดงว่า บุคคลที่มีบิดาเป็นเกษตรกรจะเดินทางไปชุมชนเมืองโดย แต่เมื่อพิจารณาประกอบอาชีพหั้ง 2 พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเดินทางไปชุมชนเมือง เมื่อพิจารณาร่วมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพ พนักงานสัมพันธ์อย่างมีระดับยังสำคัญเฉพาะผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพหั้ง 2 ที่มีบิดาประกอบอาชีพหั้ง 1 จึงมีการเดินทางไปชุมชนเมืองโดย

2.4.4 การศึกษาของบิกา การศึกษาของบิกา ไม่มีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปปชุชนเมือง:

2.4.5 ภาระหนี้สิน เนพาะกุณห์ที่ทำงานพบว่า บุคคลหนี้สินจะมีความล้มเหลวในทางตรงข้ามกับการเดินทางไปปชุชนเมือง แสดงว่า ผู้ที่มีหนี้สินจะมีการเดินทางไปปชุชนเมืองน้อย และบุคคลที่ไม่มีหนี้สินจะมีความล้มเหลวอย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเดินทางไปปชุชนเมือง เมื่อพิจารณารวมกุณผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมด แต่เมื่อแยกตามกุณอาชีพ พยายความล้มเหลวอย่างมีระดับน้อยสำคัญเนพาะกุณห์ที่ทำงานเท่านั้น ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่ไม่มีหนี้สินจะมีการเดินทางไปปชุชนเมืองสูง

2.4.6 การปลีกทัวออกจากลังกม การปลีกทัวออกจากลังกม ในระดับคำ มีความล้มเหลวอย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารวมกุณผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมด และเมื่อแยกตามกุณอาชีพ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีการปลีกทัวออกจากลังกม ในระดับคำ จะมีการเดินทางไปปชุชนเมืองสูง

2.4.7 ประสมการณ์การทำงาน ประสมการณ์การทำงาน ไม่มีความล้มเหลวอย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเดินทางไปปชุชนเมือง

2.4.8 ความเกรงศร้านา บุคคลที่มีความเกรงศร้านามีความล้มเหลวในทางตรงข้ามกับการเดินทางไปปชุชนเมือง เมื่อพิจารณารวมกุณผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกุณอาชีพ พยายความล้มเหลวอย่างมีระดับน้อยสำคัญเนพาะกุณห์ที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น แสดงว่า บุคคลที่มีความเกรงศร้านาจะมีการเดินทางไปปชุชนเมืองน้อย

ตารางที่ 92 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเดินทางไปทางประเทศกับปัจจัยประชากร
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสหสัมพันธ์การเดินทางไปทางประเทศแยกตามกลุ่มอาชีพ	รวมทั้ง
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	2 กลุ่ม
1. เพศ		
ชาย	0.16 *	0.15 *
หญิง	-0.16 *	-0.15 *
2. อายุ		
15-29 ปี	N.S.	-0.31
30-54 ปี	N.S.	0.31
3. สสถานภาพสมรส		
โสด	N.S.	-0.16 *
สมรส	N.S.	0.16 *
4. การมีบุตร		
4-6 คน	N.S.	0.20 *
5. ขนาดครอบครัว		
ต่ำกว่า 6 คน	-0.14 *	N.S.
7 คนขึ้นไป	0.14 *	N.S.
6. ศึกษา		
พื้นฐาน	0.14 *	N.S.
อุดมาน	-0.14 *	N.S.
7. ภูมิลำเนาเดิม		
จังหวัดใหญ่	N.S.	0.17 *
		N.S.

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

2.5 การสัมพันธ์ระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศกับมัจฉัยประชากฯ
จากตารางที่ 92 จะสามารถนำมาพิจารณาได้ดังนี้

2.5.1 เพศ ผู้ที่เป็นชายจะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อย
 ส่าคัญกับการเดินทางไปต่างประเทศเมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภានและเมื่อพิจารณา
 แยกตามกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่เป็นชายจะเดินทางไปต่างประเทศสูง และผู้ที่เป็น
 หญิงจะมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับการเดินทางไปต่างประเทศอย่างมีระดับน้อยสำคัญ
 ทางสถิติหง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับสัมภានและเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่า
 ผู้หญิงจะเดินทางไปต่างประเทศค่า

2.5.2 อายุ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15—29 ปี มีความสัมพันธ์ใน
 ทางตรงข้ามกับการเดินทางไปต่างประเทศอย่างมีระดับน้อยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มผู้รับ
 สัมภានแต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพจะพบว่าความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงาน
 ในโรงงานเท่านั้น แสดงว่า บุคคลที่มีอายุระหว่าง 15—29 ปี จะมีการเดินทางไปต่าง^๑
 ประเทศค่า ส่วนบุคคลที่มีอายุ 30—54 ปี มีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปต่างประเทศอย่าง
 มีระดับน้อยสำคัญเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพหง 2 กลุ่มและเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพแล้วพบว่า
 สัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น แสดงว่า บุคคลที่มีอายุ
 ระหว่าง 30—54 ปี มีการเดินทางไปต่างประเทศสูง ส่วนระดับอายุ 55 ปีขึ้นไปไม่พบว่า
 สัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญเลย

2.5.3 สถานภาพสมรส เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานผู้ที่เป็น
 โสดจะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเดินทางไปต่างประเทศอย่างมีระดับน้อยสำคัญ ซึ่ง
 แสดงว่า บุคคลที่เป็นโสดมีการเดินทางไปต่างประเทศน้อย และผู้ที่สมรสแล้วเฉพาะกลุ่มที่
 ทำงานในโรงงานจะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเดินทางไปต่างประเทศ
 แสดงว่า บุคคลที่สมรสแล้วจะมีการเดินทางไปต่างประเทศสูง

2.5.4 จำนวนบุตร ผู้มีบุตรกว่า 3 คน ไม่พบร่วมีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปทางประเทศโดย ส่วนใหญ่บุตร 4-6 คนเฉพาะกลุ่มที่ทำในโรงงานเป็นว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเดินทางไปทางประเทศ และคงว่า บุคคลที่มีบุตร 4-6 คน จะมีการเดินทางไปทางประเทศสูง และผู้ที่มีบุตรมากกว่า 7 คน ไม่พบร่วมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเดินทางไปทางประเทศ

2.5.5 ขนาดครอบครัว เนพะกอุ่มที่ทำนาพบว่า ขนาดครอบครัวที่มากกว่า 6 คน มีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปทางประเทศในทางตรงกันข้ามอย่างมีระดับน้อยสำคัญ และคงว่า ผู้มีจำนวนบุคคลในครอบครัวมากกว่า 6 คน จะมีการเดินทางไปทางประเทศที่มาก และผู้ที่มีจำนวนบุคคลในครอบครัวมากกว่า 7 คน เนพะกอุ่มที่ทำนาพบว่า มีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปทางประเทศอย่างมีระดับน้อยสำคัญ และคงว่า บุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวมากกว่า 7 คน จะมีการเดินทางไปทางประเทศสูง

2.5.6 ศาสนา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ เนพะกอุ่มที่ทำนา พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญกับการเดินทางไปทางประเทศ และคงว่า บุคคลที่นับถือศาสนาพุทธจะมีการเดินทางไปทางประเทศสูง และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม เนพะกอุ่มที่ทำนาพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญในทางตรงข้ามกับการเดินทางไปทางประเทศ และคงว่า บุคคลที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีการเดินทางไปทางประเทศที่มาก

2.5.7 ภูมิลำเนาเดิม ผู้ที่มาจากการจังหวัดไกล์เคียงนัน ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ที่มาจากการจังหวัดไหയูนเนพะกอุ่มที่ทำงานในโรงงาน พบร่วมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับน้อยสำคัญทางสถิติกับการเดินทางไปทางประเทศ และคงว่า ผู้ที่มาจากการจังหวัดไหหยู่จะมีการเดินทางไปทางประเทศสูง

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาไปทางประเทศกับปัจจัยทาง

เศรษฐกิจและสังคม จากตารางที่ 93 สามารถน่ามาพิจารณาได้ว่า

2.6.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการศึกษาไปทางประเทศทั้งเมื่อพิจารณาร่วมกุ่มอาชีพหั้ง 2 กุ่มและเมื่อแยกกุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่า ถ้าบุคคลใดมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะมีการศึกษาไปทางประเทศสูงค่าย

2.6.2 การศึกษา การศึกษาระดับต่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญในทิศทางตรงกันข้ามกับการศึกษาไปทางประเทศ เมื่อพิจารณาร่วมกุ่มอาชีพหั้ง 2 กุ่ม แต่เมื่อแยกกุ่มอาชีพพบว่า ความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น ซึ่งแสดงว่า ถ้าบุคคลมีการศึกษาในระดับต่ำจะมีการศึกษาไปทางประเทศต่ำค่าย ส่วนการศึกษาระดับ 5-10 ปี ไม่พบร่วมมีความสัมพันธ์กับการศึกษาไปทางประเทศอย่างมีระดับนัยสำคัญ ส่วนผู้ที่มีการศึกษา 11-16 ปี พบร่วมมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการศึกษาไปทางประเทศ เมื่อพิจารณาร่วมกุ่มอาชีพและเมื่อแยกพิจารณาหากุ่มที่ประกอบอาชีพดำเนิน และกุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พบร่วมมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญโดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.39 และ 0.35 ความล้าคัม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีการศึกษาไปทางประเทศสูงค่าย

2.6.3 อาชีพของบิดา ผู้ที่มีบิดาเป็นเกษตรกรจะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการศึกษาไปทางประเทศอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณาร่วมกุ่มอาชีพและพิจารณาแยกตามกุ่มอาชีพ แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีบิดาเป็นเกษตรกรน่าจะมีการศึกษาไปทางประเทศต่ำ ส่วนผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่น พบร่วมมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการศึกษาไปทางประเทศทั้งเมื่อพิจารณาร่วมกุ่มอาชีพและพิจารณาแยกตามกุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นน่าจะมีการศึกษาไปทางประเทศสูง

ตารางที่ 93 ค่าสหสัมพันธ์การเดินทางไปทำงานประเทศกับปัจจัยประชากร จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ค่าสหสัมพันธ์การเดินทางไปทำงานประเทศแยกตามกลุ่มอาชีพ กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	รวมทั้ง 2 กลุ่ม
1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม	0.17 *	0.16 *
2. การศึกษา		0.12 *
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	-0.15 *
11-16 ปี	0.39	0.35
3. อาชีพของบิดา		
เกษตรกร	-0.16 *	-0.14 *
ประกอบอาชีพอื่น	0.17 *	0.14 *
4. การศึกษาของบิดา		
5 ปีขึ้นไป	0.41	0.13 *
5. ภาระหนี้สิน		
มี	0.20 *	N.S.
6. การบุกเบิกตัวออกจาก สังคมโดย	N.S.	0.23 *
7. ประสบการณ์การทำงาน		
มาก	N.S.	0.21 *
ปานกลาง	N.S.	-0.23 *
8. ความเคร่งศาสนា	N.S.	N.S.
		0.11 *

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

NONE = ไม่สามารถนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ได้

2.6.4 การศึกษาของบิค่า ส้านผู้ที่มีความรู้ในการศึกษาทำก้าว

4 บีน์ ไม่เห็นความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังมีสำคัญกับการเดินทางไปทางประเทศโดย ส่วนผู้ที่ มีความรู้ในการศึกษาสูงกว่า 5 บีน์ มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังมีสำคัญกับการเดินทางไปทางประเทศทั้งเมื่อพิจารณารวมกุ่มอาชีพและเมื่อพิจารณาแยกตามกุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่า บุคคล ที่มีความรู้ในการศึกษาสูงกว่า 5 ปี บุคคลมีนิสัยการเดินทางไปทางประเทศสูง

2.6.5 ภาระหนี้สิน ผู้ที่มีหนี้สินมีความสัมพันธ์กับการเดินทางไป

ทางประเทศอย่างมีระดับยังมีสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกกุ่มอาชีพพบว่า ความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังมีสำคัญเฉพาะกุ่มที่ประกอบอาชีพทำงาน ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีหนี้สินจะมี การเดินทางไปทางประเทศสูง ส่วนผู้ที่ไม่มีหนี้สินไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับยังมีสำคัญกับ การเดินทางไปทางประเทศเลย

2.6.6 การปลีกตัวออกจากสังคม การปลีกตัวออกจากสังคมใน

ระดับค่า มีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปทางประเทศอย่างมีระดับยังมีสำคัญ เมื่อพิจารณารวม กุ่มอาชีพทั้งสองกุ่ม แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกุ่มอาชีพ พบเฉพาะกุ่มที่ทำงานในโรงงานที่มี ความลับพันธ์อย่างมีระดับยังมีสำคัญกับการเดินทางไปทางประเทศ ซึ่งแสดงว่า ถ้าบุคคลไม่มีการ ปลีกตัวออกจากสังคมอาจจะมีการเดินทางไปทางประเทศสูง

2.6.7 ประสบการณ์การทำงาน เนื่องจากมีที่ทำงานในโรงงานพบ

ว่า ประสบการณ์การทำงานมาก มีความสัมพันธ์กับการเดินทางไปทางประเทศอย่างมีระดับยังมีสำคัญ แสดงว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานมากจะมีการเดินทางไปทางประเทศสูงค่าย ส่วนผู้ที่ ประสบการณ์การทำงานปานกลางเฉพาะกุ่มที่ทำงานในโรงงานพบว่ามีความสัมพันธ์ในทางตรง ข้ามกับการเดินทางไปทางประเทศอย่างมีระดับยังมีสำคัญ แสดงว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงาน ปานกลางจะมีการเดินทางไปทางประเทศค่าย ส่วนผู้ที่ไม่ประสบการณ์การทำงานไม่พบความสัมพันธ์ อย่างมีระดับยังมีสำคัญ

2.6.8 ความเคร่งศาสนា ความเคร่งศาสนานิมิตความสัมพันธ์

กับการเดินทางไปทางประเทศเลย

จากที่กล่าวมาแล้วในบทนี้จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการสื่อสารมีความ สัมพันธ์กับปัจจัยประ瘴กรและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการในระดับที่แตกต่างกันออกไป